

YAŞASIN Zimbabve ve Türkiye halklarının kardeşliği

Geçtiğimiz günlerde Zimbabve halkının emperyalizme, sömürgecilığe ve ırkçılığa karşı mücadelesine önderlik eden ZANU (Zimbabve Afrika Ulusal Birliği) partisinin tam yetkili bir heyeti ülkemizi ziyaret etti. ZANU heyeti Yeşilköy Havaalanında Zimbabvece "Pamberi Ne Cimurenga" (Devrim Yolunda İleri) sloganlarıyla karşılandılar. Heyet, başkanlığını, ZANU'nun Batı Avrupa ve İskandinav temsilciliğini yapan ve Cenevre Konferansı Üyesi Reks Çivara, Nevil Nondo ve Mizudeva Senderai yoldaşlardan meydana geliyordu.

Biz Türkiyeli proleter devrimciler, Zimbabve halkının temsilcilerinin ülkemizi ziyaret etmesini, halklarımız arasındaki kardeşliğin ve devrimci dayanışmanın gelişmesi yolundaki bu adımı sevinçle karşılıyoruz. Sömürgecilığe, ırkçılığa ve süper devlet hegemonyacılığına karşı Zimbabve halkının haklı mücadelesi ergeç

hakkında bilgi vermek istiyorum. "Zimbabve'de savaş halinde bulunuyoruz. Keyfimiz öyle istediği için değil, son çare olarak savaşıyoruz. Önemle işaret etmeliyiz ki, barışçı görüşmelerin tekrar tekrar başarısızlığa uğraması karşısında silahlı mücadeleye başlamak zorunda kaldık. Milli bağımsızlık ve özgürlüğümüzü gerçekleştirmek için savaşa başlamak başka hiçbir yolu bırakmadı. Biz daima barışa tutkun olmuştuk, ama barışı yitirince, yitirilen barışı geri getirmek için savaşa başladık. "Bazı basın-yayın organlarının göstermeye çalıştığı gibi bir ırk savaşı vermiyoruz. Aslan Smith'in ve hampalarının yönetimindeki zulüm ve sömürü sisteminin karşı savaşıyoruz. Gerçekten siyasetimiz, ırklar-dışı bir

halkın insanımız için yiyecek satın almamıza imkân verecek fonlara katkıda bulunması için çağrıda bulunuyoruz. Ayrıca biz, örneğin tarım programları gibi çeşitli programlar da uyguluyoruz ve her çeşit donatıma, ilaçlara, eğitim malzemelerine, ulaştırma araçlarına ve diğer zorunlu maddelere ihtiyaç duyuyoruz. En acil ihtiyacımız, yiyecek satın almak için mali kaynaklardır. Rodezya'dan kaçan insanların sayısı muazzam bir şekilde artmaktadır. Yaşasın mücadele eden Zimbabve halkı ile Türk halk kitleleri arasındaki dayanışma!

Pamberi Ne Cimurenga! (Devrim Yolunda İleri!)

Reks Çivara Yoldaş, daha sonra gazetecilerin sorularını cevaplandırırken şunları söyledi:

"Geçen Cenevre Konferansında ZANU'nun tavrı çok açık. Mugabe, İngiliz hükümetinden bağımsızlık tarihini yazılı olarak bildirmesini istemişti. İngiltere bunu yapmayınca konferans kopmuştu. Savaş iki cephede sürüyor; askerî ve siyasî. ZANU, yeni bir konferansa önceden belirttiği şartlarla, yani iktidarın Zimbabve halkına devri şartıyla katılacak.

"İngiltere'ye karşı tavrımız çok açık. Cenevre Konferansında da belirttiğimiz gibi, İngiliz hükümeti sömürgeci devlettir. Zimbabve'yi sömürgeleştiren odur. Yeni konferans önerisini olumlu karşılarız. Ancak tek muhtabımız İngiltere'dir.

"ZANU - Zimbabve Yurtsever Cephesi'nin üyesidir. Ben burada hem ZANU, hem de Yurtsever Cephe adına konuşuyorum. Diğer bir soru üzerine, Çivara yoldaş devamla şunları söyledi:

"Biz Zimbabve'de sosyalist bir devlet kurulmasını istiyoruz. Ne "Batı modeli", ne de "Doğu modeli" bir devlet istemiyoruz. Biz Zimbabve'nin şartlarına uygun bir devlet istiyoruz. Biz kimseyi kopya edecek değiliz. Diğer ülkelerin deneylerinden öğreniriz. İyi örnekleri alırız. Kötü örnekleri atarız."

zartere ulaşacak ve Nondo yoldaşın da belirttiği gibi bu ziyaret sonuncu ziyaret olmayacaktır. ZANU temsilcisi yoldaşlar, Türkiye'de kaldıkları kısa süre içinde, ZANU'nun mücadelesini ve çeşitli sorunlarla ilgili görüşlerini açıklamışlar ve Türkiye'de gördükleri sıcak kardeşlik ve dostluktan memnuniyet duyduklarını belirtmişlerdir.

Yapılan basın toplantısında ZANU Heyeti Başkanı Çivara yoldaş, şunları belirtmiştir.

"Ziyaretimizin amacı, hayatın her kesiminden Türkiye halkıyla karşılaşmak ve onlara Zimbabve'deki sorunlarımızı anlatmaktır. Bu basın toplantısında hazır bulunduğunuz için sizlere teşekkür ederiz, çünkü basın-yayın aracılığıyla Türkiye halkına hitap etme olanağı bulacağız. Partim ZANU, partimiz önderi Robert Mugabe yoldaş, onun merkez komitesinin tümü ve mücadele eden Zimbabve halkı adına, Türkiye kamuoyuna Zimbabve'deki durumumuz

"Ülkemizde büyük çoğunluk olan bizler yönetime katılmıyorduk. Bugün hükümette bulunan siyahlar satılmış kabile geferleridir. Biz ülke ekonomisinin gelişme yönünü de etkileyemiyoruz. "Türkiye hükümetinin ne yolla yardım yapabileceği konusunda şunu söyleyelim: Gerçi biz hükümet değiliz, ama ülkeyi gayri resmi olarak yöneten biziz."

ZANU temsilcisi yoldaşlar, yaptıkları diğer konuşmalarda, mücadeleyi sonuna kadar sürdüreceklərini, Angola deneyinden önemli dersler çıkardıklarını, mücadelelerine yol gösteren ilkenin, kendi kendilerinin kurtarıcıları olmak ve kendi gücüne güvenmek olduğunu söylemişler ve aynı zamanda iki süper devletin hegemonyacılığına karşı mücadele ettiklerini belirtmişlerdir.

ZAFER MUTLAKA ZİMBABVE HALKININ OLACAKTIR

Çivara yoldaş: "Ben dünyadaki anti-emperyalist güçlerin, emperyalist güçlerden çok daha hızlı geliştiğine inanıyorum. "Bugün dünyada iki güçlü rüzgâr esiyor. Biri anti-emperya-

list güçler gelişmekte ve emperyalist güçler gerilemektedir ve bu da anti-emperyalist güçlerin emperyalist güçlere hâkim olduğunu gösteriyor."

"Bugün Zimbabve'de elimizde yeterince insan gücü, kararlılık ve yetenek vardır. Zafere mutlaka bizim olacaktır."

BAĞIMSIZLIĞIN ANCAK SİLAHLI MÜCADELE İLE SAĞLANABİLECEĞİNİ GÖRDÜK

Zimbabve halkının sömürgecilığe karşı mücadelesinin çeşitli aşamalardan geçtiğini belirten Zimbabveli yoldaşlar;

"Biz daha önce kurulan partilerin reformcu partiler olduğu ve silahlı mücadeleyi savunmadıklarını gördük. Güney Afrika'daki durumun diğer Afrika ülkelerinden çok farklı olduğunu ve bağımsızlığın ancak silahlı mücadele ile sağlanacağını gördük.

"Şunu kavradık: bağımsızlığımızı bize İngiltere, Amerika ya da bir başka devlet tarafından gümüş tepsi içinde sunulmayacaktır. Bağımsızlığımız ancak acılarla ve fedakarlıklarla dolu bir süreç sonunda kazanılacaktır.

"Bütün emperyalist devletler birtakım uluslararası konferanslar düzenlemektedirler. Fakat bizzat bunlar da bizim silahlı mücadelemizin bir sonucudur. Ve bu konferansların amacı halkımızın devrimci silahlı mücadelesini durdurmaaktır. Fakat partimiz, çok kesin bir şekilde tesbit etmiştir ki, biz silahlarımızı asla bırakmayacağız. Konferanslara da katılabiliriz, ancak Zimbabve halkı tamamen kurtulana dek silahları elden bırakmayacağız. Bir yandan savaşıyoruz, öte yandan görüşmeler yapıyoruz. Fakat temel mücadele biçimimiz silahlı mücadeledir ve bu mücadele içinde ZANU milliyetçi bir örgüt halinden, devrimci bir örgüt haline gelmiştir. Devamı sayfa 15'de

28 MART 1977 / 250 KURUŞ

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLESİN!

Dünya halklarının mücadelesi yükseliyor
proleter devrimci hareket güçleniyor

YENİ
ZAFERLERE
DOĞRU...

FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST BASKILARA SON DEVİRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK

Kampanyamızın taleplerinden biri de tutuklu bulunan devrimci, yurtsever basın mensuplarının özgürlüklerine kavuşmasıdır. Bu amaçla Sağmalcılar Cezaevi'nde tutuklu arkadaşlarımızla birer görüşme yapıp kampanyamızla ilgili görüşlerini belirtmelerini istedik, Halkın Yolu gazetesi yazı işleri müdürü MEHMET ÇERİK ile Halkın Gücü gazetesi sahibi MEHMET ÖZGÜL bu çağrımıza katıldılar. Aynı cezaevinde tutuklu bulunan Halkın Sesi gazetesi yazı işleri müdürleri Kemal Doğan ile Leyla Cümbüş ise çağrımıza olumsuz cevap verdiler. Biz bu arkadaşların da kampanyamıza katılmalarını ve devrimci yurtsever basına yönelik baskıları bizimle birlikte görüşmelerini isterdik. Arkadaşlar tekkeci ve halkın güçlerini bölücü bu tavırlarının düzeltelidirler.

HALKIN BİRLİĞİ HALKIN YOLU HALKIN KURTULUŞU

HALKIN YOLU, HALKIN KURTULUŞU, HALKIN BİRLİĞİ'NE,

20 Ocak 1976 tarihinde sorumlu yazı işleri müdürü bulunduğum HALKIN YOLU gazetesinin ilk üç sayısında çıkan yazılardan "Komünizm Propagandası, bölücülük, Kürtçülük, devlete, polise, orduya hakaret" yaptığım gerekçesiyle 2.nci Sulh Ceza Mahkemesi tarafından tutuklandım. Esasen basın suçlarına isnad edilen suçlar kesinleşmediği sürece tutuklanma'sı keyfi bir uygulamadır. A- çık adresim belli olduğu ve suç sayılacak delilleri ortadan kaldıracak bir durumun olmadığı halde tutuklanmam basın özgürlüğüne vurulan bir darbedir. Bu uygulamaya bana karşı değil, yeni yayın hayatına girmiş yurtsever, devrimci basın suçlarına isnad edilen baskıların bir parçasıdır. Aynı şekilde daha sonra Askeri Mahkeme tarafından Türkiye Cumhuriyetini parçalamak, bölmek, vs. gibi iddialarla ayrıca tevkif edildim. Cezaevinde iki aydır haksız bir şekilde tutulduğum halde hâlâ mahkemeye çıkarılmadım.

Yurtsever devrimci seslere tahammülü olmayan, onu boğmayı amaçlayan faşist diktatörlük bu tür uygulamalarla halkımızın mücadelesini susturabileceğini zann ediyor. Bütün devrimci yayın organlarına karşı keyfi uygulamalar yapıyor, satışlarını engellemeye çalışıyorlar.

Devrimciler bu tür baskılar karşısında boyun eğmeyeceklerdir. Halkımızın iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı verdiği mücadelenin bir parçası olan devrimci yayın organlarını savunacaklardır. Baskıların bizleri susturamayacağını onlara bir kez daha güçlü bir şekilde göstereceğiz.

Başlatmış olduğumuz "Yurtsever devrimci basına özgürlük" kampanyasını yürüten destekliyor, bu kampanyayı en geniş kitlelere ulaştırma mücadelenizde başarılar diliyorum.

MEHMET ÇERİK
Sağmalcılar Cezaevi

HALKIN YOLU, HALKIN KURTULUŞU, HALKIN BİRLİĞİ'NE,

Ben, 7.12.1976 tarihinde, Kasımpaşa-Ökmezyanı kavşağında öldürülen polis memuru Aydın Güler olayıyla ilgili olarak, bir akrabamın evinden, faşist eli tomonlu, 25-30 kadar I.Şube polisi tarafından gözaltına alındım. Birçok yurtseveri zindanlara doldurmak, olay hakkında oluşan kamuoyunu yatıştırmak amacıyla, yalancılıklarını katil göstermek istiyorlardı. Bu amaçla gözaltına alındığım günden itibaren küfür, cop, falaka ve elektrik bizi çeşitli işkencelerle polis memurunu öldürdüğümü kabul ettirmek istiyorlardı. Suçlamaların kabul etmemekte direnince, işkenceciler çareyi komünizm propagandası yapmak, gizli örgüt üyesi olduğum gibi asılsız iddialarda bulunmakta buldular.

Çareyi bu asılsız suçlamalarda bulan faşistlerin iddialarının arkasında yatan gerçek, son zamanlarda yurtsever basın üzerinde yoğunlaşan baskının bir parçasıydı. Amaçları, bu gerçek dışı iddialarla beni zindanlara attırıp, sahibi olduğum yeni çıkacak olan yurtsever devrimci Halkın Gücü gazetesinin çıkışına engellemektir. Faşistler amaçlarını gerçekleştirecek, 14.12.1976 tarihinde bu asılsız iddialarıyla beni tutuklayıp Sağmalcılar Cezaevine attılar.

Emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve işbirlikçilerinin halkımız üzerinde uyguladıkları sömürü ve baskı mekanizmasının bir parçası olarak yurtsever basın üzerinde, özellikle son zamanlarda yoğun bir baskı uyguluyorlar. Ama hakim sınıflar şunu iyice bilsinler ki, onların işkenceleri, katliamları, sömürüleri, yalanları, yurtsever devrimci basını halkının kurtuluşu uğrunda zafere kadar savaşıdan alkoyamayacaktır.

YURTSEVER BASIN ÜZERİNDEKİ BASKILARA SON!

MEHMET ÖZGOL
Sağmalcılar Cezaevi

HALKIN YOLU: HAFTALIK SİYASİ GAZETE * SAHİBİ: SADUN SÖNMEZ * SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: ALAATTİN ŞAHİN * YÖNETİM YERİ: Çatalçeşme Sok. 4/23, Çağaloğlu - İstanbul * ABONE VE YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 550 Sirkeci - İstanbul * BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET * ABONE ŞARTTARI: Yurtiçi yıllık 120 TL. 6 aylık 65 TL. Yurtdışı yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL. * ÖDEMELER İÇİN POSTA ÇEKİ HESABI: SADUN SÖNMEZ 102547.

DOST HALKIN YOLU'na,

Halkın Kurtuluşu ve Halkın Birliği'nin de katıldığı devrimci yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskıları protesto ediyor ve tutuklu bulunan yazı işleri müdürlerinin serbest bırakılmasını istiyor ve kampanyayı bütün gücümüzle destekliyoruz.

Devrimci yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskılar devrimci mücadeleyi engellemeyecektir.

YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!
NE AMERİKA, NE RUSYA!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL - FAŞİZM!

YAZIŞMA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TORKİYE!

ULUKIŞLA'dan
Bir Gurup Devrimci

GAZETEMİZ HALKIN YOLU'NA,

Gazetemiz Halkın Yolu'nun sorumlu yazı işleri müdürünün tutuklanması, dergimize her tarafa el konulması, dergiyi satan arkadaşların tutuklanması, faşist diktatörlüğün Halkın Yolu'na yaptığı baskıları bize gösteriyor. Gazetemizin sorumlu yazı işleri müdürü Mehmet Çerik'in tutuklanmasını, Kubilay Ortaokulu devrimcileri olarak protesto ediyoruz. İşçilerin ve köylülerin gazetesi olan Halkın Yolu'na ve diğer devrimci gazetelere yapılan baskılara karşı yılmadan mücadele edelim.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK SORUMLU YAZI İŞLERİ MODOROMOZ MEHMET ÇERİK'E ÖZGÜRLÜK!
NE AMERİKA, NE RUSYA, BAĞIMSIZ, DEMOKRATİK TORKİYE!

MALATYA Kubilay Orta Okulundan,
Bir Gurup Devrimci

● ● ● ●
HALKIN YOLU SUSTURULAMAZ!

Biz Denizli'de birimiz halat fabrikasında birimiz de bisiklet atelyesinde çalışan iki devrimci arkadaşız. Gazetemizin yazı işleri müdürünün tutuklandığını duyduk, protesto ediyor ve serbest bırakılmasını istiyoruz.

YURTSEVER DEVİRİMCİ BASINA ÖZGÜRLÜK!
HALKIN YOLU'NA DUVAR ÇEKİLEMEZ!

YAZI İŞLERİ MODORO MEHMET ÇERİK'E ÖZGÜRLÜK!
NE AMERİKA, NE RUSYA, KAHLROL-SUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

Ayrıca imzaları bulunanlar, yurtsever basına yapılan baskıları ve yazı işleri müdürlerine yapılan işkenceleri şiddetle protesto ediyor, kınıyor ve Halkın Yolu'nun açtığı kampanyayı destekliyor.

YAZI İŞLERİMODORLERİNİN TUTUKLANMASINA SON VERİLSİN!
FAŞİST ASKERİ MAHKEMELER, YURTSEVER BASINI YARGILAYAMAZ!
YURTSEVER DEVİRİMCİ BASIN ÜZERİNDEKİ FAŞİST, SOSYAL-FAŞİST BASKILARI SON!
İŞKENCEYE SON! YURTSEVER DEVİRİMCİ BASINA ÖZGÜRLÜK!

95 imza

HALKIN YOLU'NA SAHİP ÇIKALIM, YAŞATALIM!

Gazetemiz Halkın Yolu'nun son zamanlarda satışı ve kitlelere kadar gitmesi karşısında faşist diktatörlük baskısını yoğunlaştırmış ve yazı işleri müdürü Mehmet Çerik'i tutuklamıştır.

Faşist diktatörlüğün bu baskısına ve zulmüne karşı mücadele azmini yükselterek gazetemizin siyasetini kitlelere maletmeye çalışalım, önümüzdeki engelleri enginleri fethetme ruhuyla aşıalım, gazetemize sahip çıkalım ve yaşatalım.

Biz Gölbaşıli devrimciler Halkın Yolu'na ve diğer yurtsever basına yapılan baskıları protesto ediyoruz.

Biz Gölbaşıli proleter devrimciler yurtsever basına yapılan baskılardan yılmayacağız ve gazetemizin proleter devrimci siyasetini kitlelere maletme yolundaki tüm engelleri yıkacağız.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

NE AMERİKA, NE RUSYA! BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TORKİYE!
YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK

Bir Gurup Proleter Devrimci
GÖLBAŞI/ADİYAMAN

HALKIN YOLU'NU FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST BASKILAR ENGELLEYEMEZ!

Biz Beşikdüzü bucağının proleter devrimcileriyiz. Halkın Yolu'nun her sayısını satarak faşistlerden fazla sosyal-faşistler engellemeye çalışmışlar.

18.3.1977 günü Halkın Yolu'nun 7. sayısını satan iki arkadaşımızın polis tarafından sarıp yakalamış. 20 adet Halkın Yolu'na el koydu ve arkadaşlarımızı ka rakola götürüp işkence yaptılar.

7 saat gözaltında tutuktan sonra Vakıfkebir ilçesinin Cumhuriyet Savcılığına götürdüler. İfadeleri alınıp serbest bırakıldılar.

TÖB-DER'de revizyonistler bu işe faşistlerden fazla sevindiler. Sevinçlerinden karakolun önünden kasıla kasıla geçiyorlardı. Halkın Yolu'na yapılan baskılar, Halkın Yolu'nun halkımıza ulaşmasını engellemeyemedi. Halkın Yolu yine halkımıza ulaşıyor.

Şimdiden sonra Halkın Yolu'na ya pılacak faşist ve sosyal faşist baskılar Halkın Yolu'nun halkımıza ulaşmasını engellemeyecek tir.

KAHROLSUN YURTSEVER BASIN ÜZERİNDEKİ FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST BASKILAR! HALKIN YOLU'NUN HALKIMIZA ULAŞMASINI FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST BASKILAR ENGELLEYEMEZ! NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

"Beşikdüzü'nden bir grup Proleter Devrimci

DÜZELTME:

"AYDINLIK ELEŞTİRİSİ (I) yazısında, sayfa 14, 3. sütun 1. paragraftaki "(Hua Kuo Feng'den aktaran...)" yerine "(Lin Sien Mien'den aktaran...)" olmalıdır. Vine aynı yazıda sayfa 12. 3. sütun, 3. paragraf, 3. cümledeki "Gurkalar" yerine "Anzaklar" olmalıdır.

Ayrıca sayfa 6'daki "Emlakçılık Holdingi" başlıklı yazıda, 2. sütun 5. paragraf, 6. cümledeki "üretimi düşürerek alır" yerine "ücretini düşürerek alır" olmalıdır.

Sayfa 8'de "PARİS KOMÜNÜ ÖLÜM SÜZDÜR" başlıklı yazıda 3. sütun 2. paragraf, 3. satırında "eşit mücadele" yerine "eşit mübadele" olmalıdır.

Düzeltilir, okuyucularımızdan özür dileriz.

YAŞASIN Zimbabve Baş.ta.sayfa 16'da

SÜPER DEVLETLERİN İÇİŞLERİMİZE KARIŞMASINA İZİN VERMEYECEĞİZ

"Angola konusunda ZANU, çok açık bir görüşe sahiptir. Bu da bizim temel siyasi çizgimizdir. Biz kendi kurtarıcımız olacağız diyoruz. Bu konu çok açıktır.

"Bana sorarsanız Angola'daki durum berbatır. Bundan dersler çıkarmak gerekiyor. Biz süper devletlerin içişlerimize karışma sına izin vermeyeceğiz ve kendi kurtarıcılarımızın kendimiz olma sı ilkesi de buna hizmet etmekte dir. Biz kendi hesabımıza Zimbabve'de iç savaşı önlemek için belli bir mesafe katettik.Zimbabve'deki silahlı kuvvetlerin büyük bir kısmına, yani % 95'ine sahip olan ZANU ve ülkedeki güçlerin ancak % 5'ini teşkil eden ZAPU ile bir örgütte birleştik. Bu da ZİPA'dır. (Zimbabve Halk Ordusu)

"Bundaki esas amaç ülkedeki bütün güçleri birleştirmek, küçük ayrı silahlı güçler bırakmamak, dolayısıyla süper devletlerin siz malarına yardımcı olacak küçük ayrı grupların varlığını engellemektir.

Biz, siyasetin silaha kumanda etmesi gerektiğine inanıyoruz,ak sine değil. Dolayısıyla bu silah lı kuvvetlere kan vermesi için Zimbabve Yurtsever Cephesini oluşturduk. Bu cephe silahlı güçlere kumanda etmekte ve siyasetini belirlemektedir. Böylece hem siyasi, hem de askeri alanda işbirliği sağlanmıştır.

İşte bizim Angola'dan çıkardığımız ders budur ve ülkemizde baş ka bir Angola yaratmamak için yaptığımız bunlardır.

ZİMBABVE HALKI SÖMÜRGEÇİLİĞE, İRKÇILIĞA, EMPERYALİZME VE SÜPER DEVLETLERİN BÜTÜN DÜNYAYI TAHAKKÜM ALTINA ALMA EMELLERİNE KARŞI MÜCADELE ETMEKTEDİR

"Zimbabveli yoldaşlar konuşmalarında, mücadelelerinin sadece Zimbabve kitlelerinin mücadelesi olmadığını, bu mücadelelerin, dünya devrimine bir katkı olduğunu belirtmişler ve milli bağım sızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm için mücadele ettiklerini söylemişlerdir.

"Evet bugün Zimbabve halkı sömürgeçiliğe, ırkçılığa, emperyalizme ve süper devletlerin bütün dünyayı tahakküm altına alma emellerine karşı mücadele etmekte dir.

"Milli bağımsızlık için, halk demokrasisi ve sosyalizm için mücadele etmektedir.

"Bugün Zimbabve halkı, sömürgeçiliğe, ırkçılığa,emperyalizme ve süper devletlerin bütün dünyayı tahakküm altına alma emelleri ne karşı mücadele etmektedir.

"Milli bağımsızlık için, halk demokrasisi ve sosyalizm için mücadele etmekteyiz. Sosyalizm için diyorum, çünkü halkımız bir sömürücü sisteme karşı mücadele etmektedir ve güphesiz milli demokratik devrim mücadelemizde bir sistemi yıkıp yerine aynı sistemi kurmak için mücadele etmiyoruz. Halkımızın bütün güçlerini ve tabakalarını birleştirmek istiyoruz ve düşmanı da ancak bu şekilde yeneceğimizi düşünüyoruz. Başka ülkelerde de devletlerin kendi bağımsızlıkları için milletlerin kendi özgürlükleri için, halkların devrim için mücadele ettiklerini biliyoruz ve bu hiç kimsenin önüne geçemeyeceği tarihi bir süreçtir. İşte dünyanın her tarafında halklar, sosyalizm, demokrasi ve bağımsızlık için mücadele etmektedir.

"Zimbabve'deki silahlı mücadeleye gelince; biz bu mücadelenin, dünya devrimine bir katkı olduğunu düşünüyoruz. Tarihten, emperyalistlerin, kapitalistlerin, hiç bir zaman iktidarı kendi istekleri ile teslim etmeyeceklerini öğreniyoruz. İşte bu nedenle bütün ülkelerdeki işçilerle köylüler biraraya gelmeli,ellerinde ki olanakları birleştirmeli ve bu ezen güçleri yok etmelidirler.

Şüphesiz silahlı mücadele veren ilk halk değildir. Başka ülkelerdeki devrimlerden ve Angola halkının mücadelesinden çok şey öğrendik. Askeri kadrolarımız baş ka ülkelere gitmek ve orada halkın nasıl mücadele ettiğini öğrenmek fırsatını buldular. Sizin halkınız da 1919-23 arasında Atatürk'ün önderliğinde bir milli kurtuluş mücadelesi verdi. Biz bu mücadelenin de dünya devrim mücadelesine bir katkı olduğunu ve Zimbabve devriminin de bu mücadelelen öğrenceğini düşünüyoruz.

"Eğer bugün dünyadaki ezilen halklar birleşirse mutlaka zafere ulaşacaklardır. Çünkü dünya güçler dengesi onların lehine gelişmektedir."

ZİMBABVE HALKININ MÜCADELESİ DÜNYA HALKLARININ GENİŞ DESTEĞİNİ KAZANMIŞTIR

Silahlı mücadelelerinin birçok ülke tarafından desteklendiğini ve geniş bir desteğe sahip olduğunu belirten Zimbabveli yoldaşlar, bunun sebebinin halkları bir mücadele yürütmelerinde yattığını belirtmişler ve:

"Bunların başında Afrika Birliği içinde toplanmış bulunan Afrika ülkeleri gelmektedir. Batı Avrupa'da mücadelemizi destekleyen küçük gruplar ve partiler vardır. Afrika dışındaki birçok ülkede yardımlarını Afrika Birliği Kurtuluş Komitesi yoluyla ka-

nalize ederek Zimbabve'nin mücadelesiyle dayanışmalarını göstermektedirler. Biz bunu çok olumlu görüyoruz. Çünkü yardımlarınınAfrika Birliği Kurtuluş Komitesi kanalıyla halkımıza ulaşması, halkımızın birliğini teşvik etmekte ve yardım aracılığı ile başka ülkelerin Zimbabve halkının mücadelesini denetim altına alma tehlikesini asgariye indirmektedir.

"Süper devletlerden ABD ve Sovyetler Birliği'ni kast ediyorum. Eskiden ZANU Sovyetler Birliği'nden doğrudan doğruya yardım istemişti. Onlar buna karşılık bizden örgütümüzü dağıtmamızı ve ZAPU'ya katılmamızı istediler. Bu reddedildi. Biz bütün dostlardan yardım kabul ederiz, fakat hiç bir şarta bağlı olmaksızın. Çünkü biz kendi kendimizi kurtaracağız. Milli bağım sızlık mücadelemizde ancak Zimbabve halkının kanı akacaktır.Bizim amımıza hiç kimsenin teşhizatı kullanmasını istemiyoruz.Alet ve teçhizatı sadece kendi güçlerimiz kullanacaktır. Biz herhangi bir süper devletin ne bizim tarafımızda ne de karşı tarafta müdahalesini istemiyoruz. Çünkü Zimbabve halkı bölünmez bir bütündür. Biz Zimbabve halkının bölündüğü ve birbirine karşı savaşarak kanlarını döktükleri bir mücadele istemiyoruz."

EMPERYALİZM, SÖMÜRGEÇİLİĞE VE İKİ SÜPER DEVLETİN HEHEMONTACILIĞINA KARŞI MÜCADELE GÜÇLENİYOR

"Bugün dünyanın gelişmesine baktığımızda birçok ülkenin emperyalizmin kampaından anti-emperyalist kampa doğru akın ettiklerini görüyoruz.

"Dünyâ konuşmada kalıcı hükümetler ile gelip geçici hükümetler arasındaki farktan sözederken, bugün Rodezya'da Smith hükümetinin geçici ve arka tarafından sahneyi terketmekte olan bir

hükümet olduğunu, Zimbabve halkının kuracağı hükümetin ise kalıcı bir hükümet olacağını söylemişim. Bu sözleri şu noktada genelleştirmek istiyorum.Dünyadaki genç nesil, gelecekte kendi kalıcı hükümetlerini kuracak, kendi temsilcilerini i başına getirecek ve anti-emperyalist güçlerin durumu devrimcileştirilmesi mümkün olacaktır.

"İster savaşlar devrime yol açsın, ister devrimler savaşı önlesin devrimci mücadeleler sonuçta güçlenecek ve zafere ulaşacaktır. Anti-emperyalist güçlerin kuvvet kazanması sonucu bugün bir üçüncü dünya savaşı karşısında, çeşitli ülkelerin alacakları tavır bir ve ikinci dünya savaşından farklı olacaktır. Birinci ve ikinci dünya savaşları sırasında büyük emperyalist ülkeler birçok ülkeyi savaşa sürükleyebildiler. Bugün ise şahsen ben, ikinci dünya savaşının bir dünya savaşına katılmak istemeyeceklerini, onları ilgilendiren bir savaş olmadığının ileri sürerek süper devletlerin zorlamasına karşı koyacaklarına inanıyorum. Durumda bir nitelik değişikliği olmuştur, bugün üçüncü dünya güçleniyor ve süper devletlerin karşısında dev bir şekilde yükseliyor."

MC hükümetinin tamamen kanunsuz sınırdaşı etme kararı; ne Zimbabve halkının ve ZANU'nun halk mücadelesine gölge düşürebilir, ne de Zimbabve ve Türkiye halkları arasındaki kardeşlik ve devrimci dayanışmanın daha da güçlenmesini engelleyebilir.

SELAM ZİMBABVE'NİN KURTULUŞ SAVAŞÇILARINA!
ZİMBABVE HALKI ERGEÇ MUZAFFER OLACAKTIR!

MEMBERİ NE ÇİMURENGA! (DEVİRİM YOLUNDA İLERİ!)

YAŞASIN ZİMBABVE VE TÜRKİYE HALKLARININ KARDEŞLİĞİ!

Zanu heyetinin sınırdışı edilmesini protesto ediyoruz !

Aydınlık Dergisi'nin davetlisi olarak ülkemizi ziyaret eden ZANU (Zimbabve Afrika Ulusal Birliği) heyeti MC hükümeti tarafından sınırdışı edildi.

Heyetin ülkemizi ziyaretini konusundagerekli bütün işlemler yerine getirilme ve toplantı için önceden izin alınmıştı. ZANU heyeti Türkiye'ye gelmeden Türkiye'nin Bonn (Batı Almanya) büyükelçiliğine başvurarak gezilerini duyurmuşlar ve Türkiye hükümeti ile de görüşmek istediklerini resmen hükümete bildirmişlerdir. Heyetin burada yapacağı toplantılara izin için de daha önce başvurulmuştu.

Gerekli bütün işlemler yerine getirildiği ve heyet mensuplarının ırkçılığı ve sömürgeçiliği

mahkum eden herhangi bir toplantıya katılmaları için herhangi bir kanuni sakınca olmadığı halde, uydurma bir gerekçeyle heyet apartor yurt dışına çıkarılmıştır. Kaldı ki, heyet üyeleri, herhangi bir sakınca varsa, konuşma yaptıktan vazgeçebileceklerini belirtmişlerdir. Ayrıca heyetin yurtdışına çıkarılması sırasında, bazı polisler, heyet üyelerine hakaret etmeye kalkışmışlardır.

Diğer üçüncü dünya ülkelerinin mücadelesi karşısında, Birleşmiş Milletlerde ve İslam Ülkeleri Konferansında ırkçılığı ve sömürgeçiliği mahkum eden ve Zimbabve halkının mücadelesini destekleyen kararlara katılmak zorunda kalan faşist diktatörlük, bu kararı ile zalim ve emperyalist yordakısı niteliğini

ortaya koymaktadır. Halkımızın Zimbabve halkının mücadelesini duyduğu derin sempati ve dayanışmayı engelleyeceğini sanmaktadır.

Geçtiğimiz günlerde CIA şefi gizlice Türkiye'ye geldi. DİSK'in yönetimine çöreklenen sosyal-faşistlerin çabasıyla Sovyet sendikacıları, DİSK'in 10. kuruluş yıldönümünde bol bol sosyal emperyalizmin reklamını yaptı.

İş, haklı bir dava uğrunda mücadele eden halkların temsilcilerine gelince, resmen tanıdıkları Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) temsilcisine işkence edilmesine, ZANU heyetinin sınır dışı edilmesine kadar varmaktadır. Faşist diktatörlüğün temsilcile-

ri bu tutumuyla gerçekten bütün dünya halklarının lanetlediği, ırkçı Ian Smith rejimini desteklemektir. Onların bu tutumu, sömürgeçiliği ve ırkçılığı lanetleyen kararlara katılırken ne kadar iki yüzlü davrandıklarının ifadesidir.

Halkımızla, mücadele eden halklar arasındaki, Zimbabve halkı arasındaki dayanışmayı hiç bir gı; engelleyemez.

Faşist MC hükümetinin aldığı karar tamamen kanunsuzdur. Bu kararı şiddetle protesto ediyoruz.

Yaşasın Zimbabve ve Türkiye halkları arasındaki devrimci dayanışma!

yaçları"ndan anladıkları ABD emperyalizmine bağımlılığın ihtiyaçlarıdır, ABD emperyalizminin hegemonyası çıkarlarının savunulmasının ihtiyaçlarıdır. Bu nedenle onların gerçekten "milli" bir savunma politikaları yıllardır olmadı ve olamaz. Onun için Türk ordusu Kore'de savaştı, onun için Türk ordusu Orta Doğu halklarına karşı yıllarca bir tehdit gücü oldu, onun için Stalin'in sosyalist ülkesine karşı bir saldırı üssüne dönüştü ve onun için bugün sosyal-emperyalist Rusya'ya karşı teslimiyetçi bir politika güdüyor (Burada sözünü ettiğimiz ordunun ve hükümetin ABD emperyalizmine bağımlı yönüyle Rusya'ya teslimiyetçi bir tutum içine girmesidir. Son zamanlarda hakim sınıflar ve ordu içinde gelişen "tehlikenin artık kuzeyden değil, Akdeniz ve Ege'den geldiği" şeklindeki eğilime bir başka yazıda değineceğiz).

Amerikan emperyalizmine bağımlı hakim sınıflar Rus işgaline sadece ABD'nin çıkarları açısından mı karşıdır? Elbette değil. Genel olarak emperyalizme bağımlı ülkemiz hakim sınıflarının önemli bir kesimi sadece Rus işgaline değil, bir Amerikan işgaline de karşı çıkarlar, çıkacaklardır.

İstanbul

Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Sesi ortak salon tutarak 8 Mart kadınlar gününü kutladılar. 12 Mart faşist diktatörlüğün hapishanelelerinde hastalandığında ölüme terk edilerek can veren Hatice Alan'ın yoldaşın, Aynur Sertbudak ve faşizme karşı mücadelede can veren diğer devrimci kadınların resimleri duvarlardaydı. Mahir Çayan yoldaşın anası, yaptığı konuşmada proleter devrimcilere birleşmeleri gerektiğini vurguladı. Atilla Özkan yoldaşın anası, "Oğlum Atilla öldü ama sizler varsınız" dedi. Sosyal faşist İKD teşhir edildi ve devrimci yurtsever kadınların birleşmeleri, örgütlenmeleri ve çalışmalarını derinleştirmeleri gerektiği vurgulandı.

Malatya

8 Mart'ta Yurtsever Devrimci Kadınlar Derneği'nde emekçi analar, kadın işçiler, ev kadınları ve kız öğrenciler biraraya geldik ve uluslararası işçi kadınlar gününü halkımızın can düşmanlarına karşı mücadelesinde birlik ve dayanışma günü yapmak istedik. Toplantıyı, dernek yöneticilerinden devrimci bir bacomız konuşmayla açtı ve hepimiz, büyük kadın devrimci önderler, Rosa Luxemburg, Clara Zetkin, Türkiye'deki devrimci mücadelede şehit düşen kadınlar ve devrimci şehitleri için saygı duruşuna geçirdi. Ardından sazıyla sözlerle bir bacomız, Avusturya işçi marşını söyleyerek mücadeleyi özümledi. Sonra bir kız arkadaşımız, fabrikada, köyde, evde ve işte kadının sömürsünü dile getirdi. Kurtuluşumuzu ancak, fab-

Bu devlet bağımsızlığının emperyalizme bağımlı hakim sınıfların paylarına düşen talan artırımından kaynaklanır. Bu emperyalist ağababaları ile uşaklar arasındaki çelişmedir ve proleter devrimciler elbette bu çelişmeden de yararlanırlar. Ama bu bağkadar, kendini onların sınıf durumuna geçirip, NATO'nun askeri stratejisine Rus işgaline izin veriyor diye karşı çıkmak başka.

Aydınlık "NATO'nun ve NATO'ya bağlı Türk ordusunun halk savaşına aykırı askeri stratejisini teşhir etmeye elim mi?" diyecektir. Elbette teşhir edeceğiz. Elbette en küçük ayrıntıyı gözler önüne seracağız. Ama bizzat teşhirin kendisi devrimci değildir. Emperyalizme bağımlı siyasi aklınlar da teşhir yöntemini kullanırlar. Önemli olan tek tek olaylardan, ya da somut durumlardan kalkıp olayların özüne inmek. Önemli olan NATO'nun askeri stratejisini nasıl ABD'nin emperyalist siyasetinin hizmetinde olduğunu teşhir etmek, nasıl olup da Türk ordusunun ABD'nin emperyalist siyasetine hizmet eden bu askeri stratejiye tabi olduğunu teşhir etmektir, Türkiye'nin nasıl ABD emperyalizminin bir yarı-sömürgesi olduğunu teşhir etmektir.

İzmir

13/3/1977 günü Gürçeşme Halk Dayanışma Derneğinde toplanan analarımız, bacılarımızla 8 Mart Kadınlar Günü'nü kutladık. Ülkemizdeki kadınlar üzerindeki feodal baskıların ve sömürünün katmerleştiği dönemde, sosyal emperyalistlerin kuklası olan İKD'nin ülkemizdeki gerçek yurtsever kadınların mücadelesine set çekmek amacıyla kurulduğunu ve onların gerçek yüzleri emekçi sblalarımız ve öğrenci kardeşlerimizle anlatıldı. Kadınlar arasındaki çalışmaların yetersizliğinden bahsedildi ve feodal boyunduruğun kırılması için kadın erkek eşitliği içinde mücadele etmemiz gerektiği vurgulandı. Yine bir ablanın söyledikleri aynen şöyle: Hakim sınıfların geniş kitlelere empoze etmeye çalıştığı, komünistler ana-bacı, kızı, kız kardeş tanımazlar gibi demagogilere biz kanmıyoruz. Bu asalsız suçlamaları yıkmalı, hareketlerimizle, tavırlarımızla, giyim ve kuşamla en geniş kitleleri inandırmak ve kazanmak zorundayız dedik.

Kadınlar katılmaksızın devrim mücadelesi gerçekleştirilemez. KAHROLSUN KADINLARIN MÜCADELESİNE SET ÇEKMEK İSTEYEN SOSYAL FAŞİST İKD: KADIN-ERKEK OMUZ OMUZLA DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ YOLUNDA: NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

Gürçeşme'den devrimci bir ev kadını.

Ankara

13 martta, Dilşat Dügün Salonunda kutlanan uluslararası kadınlar günü toplantısında Halkın Yolu'ndan bir işçi kadın arkadaşın konuşmasının bir bölümü:

"Yoldaşlarım, Ben milyonlarca ezilen yığınlardan bir işçiyim. Bizler erkeklerle aynı çatı altında aynı işleri yaparak aynı şekilde çalıştığımız halde toplum içinde ikinci sınıf, erkek arkadaşlarımızla aynı ücreti almıyoruz.

Halkımız sömüren hakim sınıfın bir yandan kadını ev eşyası, süs eşyası, ev kölesi yaparken, diğer yandan da kâr hırsı ile fabrikalara çekip sömürmektedir. Dört duvar arasına hapsedmeye çalıştığı kadınıçkarları yüzünden fabrikalara bağlamaktadır! Biz kadın işçiler, eşit işe eşit ücret için mücadeleverdiğimizde, kadını değerli süs eşyası gören burjuvazi üzerimize polisini pan-

Ama, bunları yapabilmek için önce gerçekten görebilmek gerekir. Milli savunma ihtiyaçlarımıza uyan bir askeri strateji olabilmesi için ilk önce bir milli savunma siyaseti olması gerektiğini anlamak gerekir. Eğer bununla yetinirsen milli burjuva bakış açısında konaklırsın. Proletarya için önemli olan milli ve sosyal devrimdir. Ama daha da geride kalırsan çok tehlikeli bir bölgeye girdin demektir.

Alman emperyalizminin aleti Osmanlı ordusunun esas olarak emperyalist yağmaya karşı savunma savaşını verdiği ileri süren Aydınlık dergisinin NATO'nun askeri stratejisinin "milli savunma ihtiyaçlarımıza" taban tabana zıt bir siyasetten kaynaklandığını ve bu ikisinin öde antagonist olduğunu görememesi doğaldır. "Milli savunmanın" çoğrafi bir toprak parçasının askeri yoldan savunulmasından ibaret olmadığını, bu meselelerin sınıfsal tahlilinin gerektiğini Aydınlık ne zaman anlayacaktır? Kürt milli meselesini tartışırken "orduya esas karakterini veren şey, milli niteliği değil, sınıf niteliğidir" (s.33) diyen Aydınlık, bu sözlerini Rusya'ya karşı milli mesele söz konusu olduğunda ne zaman hatırlamaya başlayacaktır?

zerini yollamaktadır. Sözüm ona aile yuvasını koruduğunu, devrimcilerin aileyi ortadan kaldıracak yaygarasına yapan gericiiler çocuklarımızı ortada bırakıp şah tekârlılığını açığa vurmaktadır. (...) Uyanan, devrimci mücadelesine katılan arkadaşlarımıza kadın-erkek demeden her türlü faşist baskıyı uygulamakta ve işten atmaktadır. Fakat bütün bu baskılara her geçen gün sesimizi yükseltip erkek arkadaşlarımızla mücadele vermekteyiz. Bizler kurultuş savaşında, 15-16 haziran direnişinde, 1971'de faşist diktatörlüğün işkencehanelerinde, zindanlarda direnen arkadaşlarımızı unutmamadan saflarımızı sıklaştırmıyoruz. (...) Bize hedef olarak eşlerimizi, halka hedef olarak da MC hükümetini gösteren sosyal faşist İKD'ye karşı fabrikamızda da mücadele veriyoruz. Onlar, kış haklarını almak için patronlara rica etmemizi öneriyorlar. Barış nutuklarıyla "savaş uçağı yerine şeker dağıtın" diyerek Amerika ve Rusya arasındaki çıkacak savaşı gizlemeye, halkımızın devrim mücadelesini engellemeye çalışıyorlar. Amahalkımızın gerçek dostlarını tanımasını engellemeye meylettiler.

Bir emekçi kadın olarak size sesleniyorum. Kurtuluşumuza giden yolun demokratik halk devrim yolu olduğunu unutmayalım. Yurtsever anti-faşist saflara bizler de katılarak devrimimizi yapalım.

ANKARA GECEKONDULARINDAKİ KADINLAR 8 MARTI KUTLADILAR

Gecekondu bölgelerinden emekçi kadınlar, dernekleri ve salon tutacak maddi güçleri olmamasına rağmen kendi istek ve çabaları ile biraraya geldiler. Devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşuyla başlayan toplantıda, kadın ve genç kızlarımız 8 Martın önemini ve anlamını tartıştılar. Devrimci özannımız Şah Turan da emekçi kadınların siyasete katılmaları gerektiğini, kurtuluşlarının devrimle bağlı olduğunu anlatan konuşma ve devrimci türküler ile emekçi kadınların mücadelesine güç kattı. Kadınlar, gelecek 8 marta kadar önderlerindeki görevin, devrimci mücadeleye katılan kadınların sayısını yüz misline çıkarmak olduğunu tesbit ettiler.

8 MARTA SAHİP ÇIKALIM! İKD'Yİ TEŞHİR EDELİM! YAŞASIN KADINLARIN VE ERKEKLERİN MİLTAN DEVRİM Cİ BİRLİĞİ! YAŞASIN KADINLARIN DEMOKRATİK HALK DEVRİM YOLUNDA YÜKSELTİKLERİ MÜCADELE BAYRAĞI!

YENİ ZAFERLERE DOĞRU..

Rusya'yla yeni bir kölelik anlaşması imzalandı. Yunanistan'a karşı meydan okumalar yine vatan satıcılarının ağzlarından doluyor. İki süper devletin ülkemiz üzerindeki hegemonya mücadelesi kızışmakta, hakim sınıfların sosyal-emperyalist Rusya'ya teslimiyet eğilimi artmakta, bu durum kendi ilerindeki çelişmeleri şiddetlendirmektedir.

Televizyondan utanmadan söylenen tüm yalanlara ve sahtekarlıklara rağmen, hakim sınıfların ülkeyi gün geçtikçe yönetemez duruma geldikleri açığa çıkmaktadır.

İki süper devletin hegemonya mücadelesine ve derinleşen buhrana bağlı olarak bir yandan faşist diktatörlük içinde çatışmalar artmakta, bir yandan da faşist diktatörlük halka azgınca saldırılmaktadır. Ama halk kitleleri köleliğe ve zulme karşı sessiz kalmıyor. Halkın her geçen gün artan muhalefeti yer yer halk kitlelerinin aktif direnişlerine kadar gelişmektedir. İşte Uşak, İşte Malatya...

İki süper devletin hegemonya mücadelesi faşist diktatörlüğün zulmü, halk kitlelerinin öfkelerini yükseltmekte, halk kitlelerinin bilinçlenmelerine, mücadeleye her geçen gün daha geniş ve güçlü katılmalarına yol açmaktadır.

Bu durum yalnız ülkemize özgü bir durum değildir. Dünyanın dört bir yanından bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm uğrunda mücadele eden tüm ezilenleri sevindiren, güçlendiren haberler geliyor. Bu haberler dünyadaki durumun emperyalistlerin lehine değil, dünya halklarının lehine geliştiğini göstermektedir.

DONYA HALKLARININ ULUSAL VE SOSYAL KURTULUŞ MÜCADELESİ YÜKSELİYOR!

Afrika'da ırkçı Ian Smith rejimini karşı yığıtçı mücadele eden Zimbabve halkının ulusal kurtuluş mücadelesine öncülük eden ZANU örgütünün bir heyeti ülkemize geldi. Tüm devrimciler, yurtseverler, ezilen halkımız yığıt ZANU temsilcilerini coşkuyla selamladı. İki ülke halkı arasındaki dayanışmadan telaşa kapılan faşist diktatörlük Zimbabve'li yoldaşları sınır dışı etti. Bu karar, iki ülke halkının devrimci dayanışmasını engelleyemez. Türkiye halkı, her zaman yığıt Zimbabve halkının yanındadır.

Zimbabve, Azanya ve Namibya'nın, kahraman halklarının Güney Afrika ve Rodezya ırkçı rejimlerine ve süper devletlerin hegemonyacılığına karşı silahlı kurtuluş mücadelesi, cesaretle ve fedakarlıkla sürmektedir. Yüz yıllardır üzerlerinde süren sömürü ve köleliğe başkaldıran yığıt Afrika'nın savaşçılar, emperyalistlerin ve onların kuklalarının paralı askerlerine karşı her geçen gün yeni zaferler kazanmaktadır. ZANU gibi geniş kitlelere dayanan devrimci örgütlerin öncülüğünde yürüyen bu mücadele, ABD emperyalizminin ve Sovyet sosyal emperyalizminin hegemonyacı emellerini boşa çıkararak ilerlemektedir.

Hindicini halklarının şanlı zaferlerinin kazanılmasından daha dört yıl geçmeden, dünyanın her yanında işçi sınıfının ve ezilen halkların devrimci mücadelesi yükselmektedir. Zimbabve, Azanya, Namibya halklarının mücadelesinin yanısıra, Tayland Komünist partisinin proleter devrimci önderliği altında mücadele eden Tayland halkı, Amerikancı faşist dar beye rağmen zafere doğru ilerlemektedir. Birmanya, Malezya halklarının mücadelesi, kurtuluş yolunda sarsılmaz adımlar atmakta, Filistin halkının ulusal kurtuluş mücadelesi darbelere rağmen gerilememekte, Batı Sahra'da, Sahra halkı tüm zorluklara

rağmen fedakarca mücadele etmektedir.

Güney Amerika halkları iki süper devlete, faşist diktatörlüklere karşı her geçen gün güçlerini toplamakta, onları gerçek kurtuluşa götürecek olan proleter devrimci partilerin önderliği altındabirleşmektedir.

Kapitalist-revizyonist ülkelerde de işçi sınıfı ve çalışan halkın mücadelesi yükselmektedir. İspanya'da, İtalya'da işçi sınıfının mücadelesi, büyük boyutlara ulaşmaktadır. Revizyonist ülkelerde halkın yeni burjuva diktatörlüklere karşı memnuniyetsizliği artmakta ve Polonya'da olduğu gibi açık protestolara dönüşmektedir.

Tüm dünyayı saran ekonomik buhran derinleşmekte, ABD emperyalizmiyle, Sovyet sosyal-emperyalizmi arasında süren ve yeni bir dünya savaşının kaynağı olan hegemonya mücadelesi giderek kızışmaktadır. Bu durum, dünya halklarını uyandırmakta, mücadeleye atılmalarına yol açmaktadır. Durum dünya halkları için elverişlidir.

ÜLKELER BAĞIMSIZLIK İSTİYOR!

Dünya halklarının emperyalizme, sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı verdikleri mücadelenin ve kazanılan şanlı zaferlerin bir sonucu olarak ve iki süper devlet arasında azgınlaşarak süren hegemonya mücadelesine bağlı olarak üçüncü dünya ülkelerinin hegemonyacılığa karşı mücadelesi gelişmekte, çoğu üçüncü dünya ülkesi bağımsızlık ve kendi kaynaklarına sahip çıkma yolunda adımlar atmaktadır.

Son olarak Kahire'de yapılan Afrika-Arap zirve konferansında şu kararlar alınmıştır:

"Hegemonya kurma, ırkçılık ve sömürünün her şekliyle ortaklaşa mücadele edilecektir", "Arap ve Afrika ülkeleri bağıntısızlık statüsünü koruyacaklardır. Bu ülkeler emperyalizm, sömürgecilik, siyonizm ve ırk ayrımını kesinlikle kınarlar". Bu kararlar dünyayı yağmalamak için azgınca birbiriyle kapaşan savaş kundakçısı iki süper devletin aleyhine, dünya proletaryası ve ezilen halkların lehine karardır.

Üçüncü dünya ülkelerinin süper devlet hegemonyacılığına karşı mücadelesi yaygınlaşmakta, dünya proletaryasının ve ezilen halkların mücadelesine güç katmaktadır. Dünya halklarının baş düşmanı iki süper devleti tecrit etmek, dünya devrim cephesini biraz daha genişletmektedir.

PROLETER DEVRİMCİ HAREKET DÜNYA ÇAPINDA GÖÇENİYOR!

Dünya halklarının mücadelesinin yükselmesinin yanısıra bütün ülkelerde proleter devrimci hareket gelişmekte, yaygınlaşmakta, proleter devrimcilerin birliği güçlenmektedir.

Öte yandan revizyonist kamp bölünmekte, parçalanmaktadır. Sosyal-emperyalist Brejnevlerin tüm "uluslararası dayanışma", "kardeşçe işbirliği" safsataları yıkılmakta, birçok revizyonist parti ile sosyal-emperyalist Brejnevler arasındaki çelişkiler artmaktadır. Geçen yıl revizyonist partilerin Berlin'de yaptıkları toplantıda bu çelişkiler açıkça ortaya konmuştu. Bugün de revizyonist İtalyan, İngiliz "komünist" partileri ve öteki partilerle, sosyal-emperyalist Sovyetler Birliği arasındaki çatışma artmaktadır. Bu durum revizyonist burjuvazi içinde çıkar çatışmalarının doğal bir sonucudur ve bu partilerin işçi sınıfının değil revizyonist burjuvazinin partileri olduğunu bir kere daha göstermektedir.

Revizyonist kamp bölünür, revizyonist partiler gün geçtikçe kitle-

lerden tecrit olurken, Kruşçev revizyonistlerine karşı 1950'lerde ÇKP ve ABP, ve proleter devrimcilerin yükselttikleri Marksizm-Leninizm bayrağı şimdi bütün ülkelerde sarsılmaz bir inançla yükselmekte, mücadele ve zafer yolunu aydınlatmaktadır.

Uluslararası bir güç olan sermayeyi altıtmek için işçilerin uluslararası birliği ve kardeşliğinin gerekliliğine inanan proleter devrimciler, aralarındaki birliğin ve kardeşliğin daha da güçlenmesi yolunda adımlar atmaktadır. İtalya'da yapılan Güney Amerika Marksist - Leninist partiler toplantısı bu anlamda çok önemli bir olaydır. Bu toplantıda, toplantıya katılan partiler proleter devrimci hareketin sorunlarını yol dağca tartışmış, geniş bir fikir alışverişinde bulunmuşlardır. Bu toplantı proleter devrimci partiler arasındaki militan birliği daha da sağlamlaştırmıştır.

Bütün ülkelerde proleter devrimciler revizyonizme karşı mücadelede ML'daha da güçlü kavramakta, ülkesinin tüm ezilenlerini iki süper devlete, gericiliğe karşı mücadele safalarında toplamada güçlü adımlar atmaktadır.

Dünya çapında proleter devrimci hareketin güçlenmesi, ABD emperyalistlerini, Sovyet sosyal - emperyalizmini, revizyonistleri ve gerici burjuvaziyi korkuturken, yalnız Marksist-Leninistleri değil halkların bağımsızlığı ve özgürlüğü için emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı savaşan herkesi sevindirmiştir. Çünkü, şanlı Ekim devriminden bu yana kazanılan zaferler göstermektedir ki dünya proletaryasının ve ezilen halkların kurtuluşu ancak Marksizm-Leninizm rehberliğinde ve işçi sınıfının sınıf partisinin öncülüğünde gerçekleşebilir.

Bugün de dünya çapında proleter devrimci hareketin güçlenmesi ve militan birliğinin gelişmesi, dünya proletaryası ve ezilen halkların mücadelesini sarsılmaz ve ölüme geçilmez bir güç haline getirmektedir.

HALKIMIZIN MÜCADELESİ DÜNYA HALKLARININ MÜCADELESİNE BİR PARÇASIDIR!

Ülkemizde de halkın yükselen mücadelesinin yanısıra proleter devrimci hareket de güçlenmekte, tüm eksikliklerine ve zaaflarına rağmen saflarını sıklaştırmakta, çeşitli milliyetlerden ülkemiz halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine öncülük etme yolunda adımlar atmaktadır. Bu gelişme halk düşmanlarını ve vatan satıcılarını korkutmakta, faşistler ve sosyal-faşistler proleter devrimcilere ve halka azgınca saldırılmaktadır.

Bugün halkımızın yükselen mücadelesini dünya halklarının mücadelesinin daha sağlam bir parçası haline getirmek için, dünya proleter devrimci hareketinin kararlı bir savunucusu olalım.

Bunun için, Marksizm - Leninizmi kavrayalım. Ülkemizin somut durumuna yaratıcı tarzda uygulayalım. İşçi sınıfı ve yoksul köylülüğün geniş kitleleriyle birleşelim.

Bunun için bağımsız ve demokratik Türkiye isteyen herkesi iki süper devlete ve onların işbirlikçilerine karşı mücadelede birleştirelim.

Ertelenemez bir görev olan, bugün ayrı ayrı yerlerde kümelennmiş proleter devrimci potansiyeli işçi sınıfının tek merkezli önderliğinde birleştirme görevine dört elle sarılalım.

Böyle hareket edelim ki, ülkemiz halkının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi sağlam adımlarla zafere doğru ilerlesin.

HALKIN YOLU

Faşist cellatlar halkımızın mücadelesinde boğulacaksınız

Haydar Özgür

Semina Özge

17 Mart perşembe günü faşist ler, öğrencilerin imtihan için okulda bulunduğu bir sırada Yay-kur meslek yüksekokuluna saldırarak Haydar Özgür'ü öldürdüler. Onlarca öğrenciyi yaraladılar. Faşistlerin cinayetini duyan büyük bir halk kitlesi ölen ve yaralı öğrencilerin kal-dırıldığı hastahaneye gelerek evlatlarına sahip çıktı. Halk düşmanı sağlık görevlilerine ge-reken dersi verdiler. On bine yakın halk ve öğrenci şehidinin cenazesini arak faşizme karşı kin ve nefretini haykırarak haykı- ra okuluna taşıdı. Öğrenciler, ana ve babalar, köylüler, işçiler okulun çevre-sinde toplandılar. Tören gide-rek kalabalıklaşan kitleler ve o faşizme karşı yükselen faşist diktatörlüğün temsilcilerinin te-laslandırdı. Faşist vali ve jan-darma komutanı çevre illerden otomatik silahlarla donanmış polis ve jandarma birliklerini şehre yığdılar. Silahlı güle-riyle herşeyi kolayca çözecek-lerini kendilerinin deyimiyle "olayları büyümeden bastıraca-k larını" tasarlıyorlardı. Cına-yetlerinin, işkencelerinin a-kıttıkları kanların yanlarında kalacaklarını umuyorlardı. Jan-darma ve polis birlikleri şe-hirde terföre bağladı. Fakat ne halk ne halk ile birleşen öğ-rencileri yıldıramadılar. Par-layan otomatik silahlar faşizme duyulan hıncı bastıramadı. O-kuldaki öğrenciler çevrede halk ge-ce yarısı olmasına rağmen da-ğalıyorlardı. Gece saat 12'ye do-ru çevrenin biraz tenhalaşmasın

Anıları halkın mücadelesinde yaşıyor

5 Nisan 1971 İstanbul'da NİYAZİ TEKİN
28 Mart 1975 Ankara'da VELİ YILDIRIM

1976 yılının Mart ayında Trabzon'da ORHAN AYDIN
Ankara'da SAMİ OVALIOĞLU

1976 yılının Nisan ayında aynı gün HAKAN YURDAKÜLER
EŞARİ ORAN
BURHAN BARIN

ÖLDÜRÜLDÜLER.

Onlar zulme ve sömürüye karşı demokrasi ve öz-gürlük uğruna dövüştüler. Faşist namulular doğruldu ü-zerlerine, faşistler bu soygun, bu talan, bu zulüm sürsün diye ateş açtılar.

Her faşist katliamda halkın devrimci sesi daha gür, daha hınglı yükseldi.

Zinciri kırana dek dövüreceğiz. Sayısız devrimci şehitlerimizin anısı demokrasi ve bağımsızlık mücadelemizde yaşıyor.

Yunanistan'a karşı saldırgan siyasete son!

Türkiye'nin Ege Denizinde ge-niş bir askeri tatbikata giriş-mesiyle birlikte Türkiye ve Yu-nanistan arasındaki itilaf yeni-den alevlendi. Hayali bir "Yunan tehlikesi" yaratılarak, Yunanistan'a karşı düşmanlık kampanya-sı geliştirilmektedir. İrkçı-faşist güçler öteden beri Yu-na-nistan düşmanlığının şampiyon-luğunu yapmaktadırlar. Demirel bu konuyla ilgili yaptığı son ko-nuşmasında Yunanistan'a karşı tehditler savurmaktadır. Ege de-nizinde hava ve deniz kuvvetle-rinin katılacağı ve bir hafta sürecek olan "Deniz kurdu 77" tat-bikatı ile Yunanistan'a karşı gözdağı verilmeye çalışılmakta-dır.

Yeni iş başına gelen Carter, ABD emperyalizminin bölgede za-yıflayan durumunu güçlendirmek amacıyla, Kıbrıs ve Ege konusun-da Türkiye ve Yunanistan'ı uzlaş-tırma, Yunanistan'ın yeniden NATO'ya dönmesi amacıyla Türkiye'nin Kıbrıs'ta Yunanistan'a bazı tavizler vermesini sağlamaya,böy-lece, bu iki ülke arasındaki itilafın NATO'ya karşı birliği'nin yaralanmasında ve bölgede güc-lenmesini önlemeye çalışılmakta-dır. Bu iki ülke arasındaki itilaf halledilmezse "Savunma iş birliği anlaşması"nın imzalan-mayacağı silah ambargosunun kalk-mayacağına söyleyerek Türkiye'yi razı etmeye çalışılmaktadır.

ABD bugünkü şartlarda iste-diklerini elde edilebilmiş de-ğildir. Aksine MC hükümeti şimdilik "siyasi belge'nin imzalanmaması ertelemekle birlikte, Sovyetler-le ilişkilerini daha da gelişt-irmekte, bir yandan da ABD'ye karşı şantaj yapmaktadır. Ancak Sovyet sosyal-emperyalizmi ise ABD ile Türkiye arasındaki iliş-kilerinin bozulmasından ve Tür-kiye ile Yunanistan arasındaki bir savaşın eşğine varan ihtilaftan, bölgede durumunu güçlen-dirmek için elverişli yararlana-maktadır. Sosyal-emperyalist-ler bu yolda azami çaba sarfet-mekte bir yandan milyarlık ekono-mik anlaşmalar imzalamakta aynı zamanda siyasi belgenin bir an önce imzalanması için baskı-larını artırmaktadır.

Her geçen gün ülkemizin kapı-larını sosyal-emperyalistlere de açanlar Yunanistan'a karşı sal-dırgan siyasetlerinde, onların desteğini sağlamaya çalışmakta, böylece Sovyet sosyal - emperya-listlerinin bölgede yayılma fa-liyetlerini kolaylaştırmaktadır lar. Ülkemizi yıllardır ABD em-peryalizmine peşkeş çekenler,bo-ğazlardaki gemi haklarımızı 22 sosyal-emperyalistlerin çigne-mesine ses çıkarmayanlar, komşu Yunanistan'a karşı Ege denizin-deki egemenlik haklarımızın ko-runmasından söz etmekte-dirler,Yu-nanistan'a karşı saldırgan poli-tikalarının bir sonucu olarak da 4. orduyu kurmuşlardır.

Demirel, Ege denizinin "ulus-lararası" olduğunu ısrarla vur-gulayarak sosyal-emperyalistle-rin Ege denizinden Akdenize ko-layca inebilmesini garantilemek te buna karşılık Yunanistan'a karşılık Sovyetler Birliği'nin desteğini sağlamaya çalışılmakta-dır. Sosyal-emperyalistler bu du-rumda bundan en iyi bir şekilde yararlanmakta, iki ülke arasın-daki ihtilafta savaş kışkırtıcı-lığı yapmaktadırlar. Rusya'ya yapılan gezilerin ve imzalanan anlaşmaların sözkonusu olmasıyla birlikte, Yunanistan'a karşı takınılan tehditkâr tavır, MC hükümetinin, sosyal-emperyalist-lerin desteğini sağlamaya ça-lışarak Yunanistan'a karşı sal-

dırgan bir siyaset izlemesini açık bir biçimde ortaya koymak-tadır.

İki süper devletin dünya ça-pında yoğunlaşan hegemonya müca-delesi Ege'de de sürmektedir. Türkiye ile Yunanistan arasında-ki ihtilafın alevlenmesi de bu hegemonya mücadelesinden bağı-m-sız değildir. Özellikle Sovyet sosyal-emperyalistleri Türkiye ile Yunanistan arasında savaş kışkırtıcılığı yapmaktadırlar.

Revizyonistler bir yandan sık sık "barış" tan söz etmekte, sah-te gözyaşları dökmekte, öte yan-dan Türkiye ve Yunanistan ara-sındaki savaş kışkırtıcılığı ya-p-an efendileri sosyal - emperya-listlerin manevralarına uygun olarak tutumlarını ayarlamakta-dırlar. Onların bütün istediği Sovyet sosyal-emperyalistlerinin bölgede yeni mevziler kazanması-dır.

Emperyalizme ve sosyal-emper-yalizme karşı uzlaşıcı ve taviz-kâr bir siyaset izleyen CHP' yö-netimi ve Ecevit, şoven bir tu-tumla faşist-militarist güçler-le Yunanistan'a karşı düşmanlık-tayarış etmektedir.

Yunanistan'la savatan halkı-mızın ne çıkarı olabilir? Türki-ye ile Yunanistan arasındaki bir savaş; iki süper devletin bölge-deki hegemonya emelleri uğru-na bu iki ülkeyi ve halkını birbi-rine düşürmesi, her iki ülke hal-kının dahaksız bir savaş felake-tine sürüklenmesinden başka bir şey değildir. Kardeş Yunanistan halkına güdülen düşmanlık ve Yunanistan ile savaş; Halkımızın çıkarlarına tamamen aykırıdır...

Türkiye ve Yunanistan arasında barışçı görüşmelerle çözümlene-yecek bir şey yoktur. Türkiye ve Yunanistan, Ege kara suları konusunu iki süper devletin bu-runlarını sokmasına fırsat ver-meden barışçı görüşmelerle ve her iki ülkenin çıkarlarına gözeterek çözümlenebilirler. İki küçük ülke arasındaki mevcut ihtilafta iki süper devletten birinin des-teğini sağlamaya çalışmak sorun-ların çözülmesini değil, tam tersine iki süper devletin bu durumdan kendi hegemonya emelle-ri için yararlanmalarına yol aç-maktadır. Nitekim bu konuda şim-diye kadar da olan budur. Çerek Yunanistan'ın ABD desteğinden gerekse Türkiye'nin Sovyetler Birliği'nden medet umması sonu-cu iki süper devlet Türkiye ve Yunanistan arasındaki bu soruna kolayca burunlarını sokabilemek-tedirler. İki süper devlet, ö-zelliklesavaş kışkırtıcılığı ya-p-an Sovyet sosyal emperyalizmi Türkiye ile Yunanistan arasında-ki sorunların barışçı görüşme-lerde çözülmesinin önünde en-gellerdir.

Türkiye Yunanistan'a karşı iz lediği düşmanca siyasete son ver-meli, Yunanistan'a gözdağı ver-mekten vazgeçmelidir. Türkiye ve Yunanistan halklarının çıkarı bu iki komşu ülkenin dost olma-sını aralarındaki anlaşmazlık konularını barışçı görüşmelerle çözümlenmesini Ege denizinin i-kisüper devletin savaş gemileri-ne kapatılmasını gerektirmektedir.

YUNANISTAN'A KARŞI SALDIRGAN SİYASETE SON!
EGE KARASULARI SORUNU TÜRKİYE VE YUNANISTAN ARASINDA BARİŞÇİ GÖRÜŞMELERLE ÇÖZÜMLENME Lİ VE EGE DENİZİ İKİ SÜPER DEVLETİN SAVAŞ GEMİLERİNE KAPATILMALIDIR!
TÜRKİYE YUNANISTAN İLE SALDIRMAZLIK PAKTİ İMZALAMALI VE DOST OLMALIDIR!
KAHROLSUN İKİ SÜPER DEVLET VE İŞBİRLİKÇİLERİ!
YAŞASIN TÜRKİYE VE YUNANISTAN HALKLARININ KARDEŞLİĞİ!

Türkiye'nin Sovyetler tarafından işgal e-dilmesi izin vermesi oluyor? Türkiye'nin ekonomik, siyasi ve askeri bakımdan Ameri-kan emperyalizmine bağımlı olduğunu Aydın-lık kabul etmiyor mu? Nato'nun askeri strate-jisinin Amerikan emperyalizminin genel em-peryalist siyasetine hizmet eden bir askeri strateji olması neden Aydınlık için önemli değildir de, özel olarak bu stratejinin Türkiye'yi Sovyet işgaline terk etmesi ve sonra ABD tarafından sözümona "kurtarması" bu stratejinin esas günahıdır, onun milli savunma çıkarlarımızla gelişmesinin nedeni-dir? İşte bu soruların cevaplanması bizi Aydınlık'ın oportünist eğiliminin odak nok-tasına götürecektir.

Aydınlik Türkiye açısından milli meseleyi, devlet bağımsızlığı meselesinden ibaret görüyor

Son zamanlarda Aydınlik sürekli Lenin-in emperyalist ekonomizm broşürüne atıfta bulunuyor, sürekli karşıdakileri "emper-yalist ekonomizme düşmekle" suçluyor, hemen hemen her yazısında Türkiye'nin korunacak bir devlet bağımsızlığı olduğu gerçeğine atıfta bulunuyor, başkalarına bu gerçeği an-lamadıkları iddiası ile kızıp, köpürüyor ve "emperyalizm işel olgu" tezlerinin diril-diğinden söz ediyor, vb. Bütün bunlar rast-lanmış değil. Aydınlik'ın son zamanlarda ısrarla savunduğu bir tezi vardır. Şimdi bu tezin ne olduğunu görelim.

Bilindiği gibi, "emperyalizm genel ola-rak demokrasinin inkaridir, o halde emper-yalizm altında siyasi bağımsızlık mümkün de-gildir" diyen emperyalist ekonomistlere kar-şı Lenin kararlı bir mücadele yürütmüştür. "Meta üretimi altında emek parası nasıl el-de edilemez bir şeyse, aynı şekilde emper-yalizm altında siyasi bağımsızlık da öyle-sine elde edilemez bir şeydir" diyorlardı emperyalist ekonomistler. Marksizmi kar-i-katürize eden bu emperyalist ekonomistlerle mücadele eden Lenin emperyalizmin siyasi ba-ğımsızlığı yok etme eğiliminde olduğunu, ancak siyasi bağımsızlık yok edilemezsin de pekala emperyalizmin bir ülkeyi ekonomik bakımdan ilhak edebileceğini ve bunun ö-rneklerinin zaten görüldüğünü adı geçen ya-zıda ve bir dizi broşür ve yazıda kanıtla-dı, emperyalist ekonomizmi çöktürdü.

1. emperyalist savaş sırasında yaygın bir akım haline gelen emperyalist ekonomizm çok tehlikeli bir akımdı. Çünkü "emperya-lizm altında siyasi bağımsızlık elde edile-mez bir şeydir" diyen emperyalist ekono-mistler, emperyalist ilhakları haklı gös-termeye çalışan sosyal-emperyalistlerin ek-meğine yağ sürüyorlardı. "Elde edilemezlik" gerekçesiyle demokrasi mücadelesini inkar eden emperyalist ekonomistler, proletarya devrimi davasını baltalıyorlardı. Çünkü pro-letarya, demokrasi mücadelesi içinde eği-tilmedikçe sosyalist devrim imkansızdı. Ül-kemizde bütün proleter devrimciler ve bu-arada Halkın Yolu da "sol" görünülü emper-yalist ekonomizme ve bunun kaynaklandığı ve birleştiği revizyonizme karşı mücadeleye son yıllarda özel bir önem verdiler ve vermeye devam etmelidir.

Bu mücadele hangi noktalarda toplanır? Emperyalizm altında siyasi bağımsızlığın el-de edilemez olduğu iddiasının çürütülmesi,em-peryalizm altında kendi kaderini tayin uğ-runa mücadelesinin imkansız bir şey uğruna mücadele olduğu tezinin çürütülmesi, demok-rasi uğruna mücadelesinin önemi ve Türkiye gibi ülkelerin devlet bağımsızlığının şu ya da bu ölçüde var olduğu gerçeğinin açık-lanması.

Aydınlik bu kanıda değildir. O Lenin'in emperyalist ekonomizme karşı mücadelesinden çok farklı sonuçlar çıkarmakta, Marksizm Leninizme taban tabana zıt tezlerle varmak-tadır. Ama genel olarak ulusların kendi ka-derini tayini meselesinde değil. Hayır, o konuda Aydınlik çok "dikkatlidir". Sadece Türkiye'nin devlet bağımsızlığı meselesin-de, Aydınlik'a göre Lenin'in emperyalist e-konomistlere karşı mücadelesinden sadece si-yasi bağımsızlığın emperyalizm altında mümkün olduğu gerçeğini çıkarmakla kalma-malıyız. Emperyalizmin sınırları içinde si-yasi bağımsızlığı olan ülkelerle olmayan ülkeler arasında keskin bir sınır çekmeli-yiz. Bu öyle bir sınır olmalı ki, emperya-lizmin sınırları içinde siyasi bağımsızlığı olan bir ülke ile emperyalizmin sınırları

AYDINLIK ELESTİSİ (II)

dışındasiyasi bağımsızlığı olan bir ülke, arasındaki sınırdan daha önemli olmalıdır. Milli meselede esas ayrımımız emperyalizmin sınırları içindeki (siyasi bağımsızlığı o-lan ve olmayan) ülkeler ile emperyalizmin sınırları dışındaki ülkeler olmamalı. Hayır esas kıstasımız genel olarak siyasi bağı-m-sızlığı olan ülkeler ile olmayan ülkeler arasındaki ayrım olmalıdır. Esas ayrımımız emperyalizmin sınırları içinde bağımsızlık (koruma ve kazanma) mücadelesi ile emperya-lizmin sınırları dışında bağımsızlık (koru-ma ve kazanma) mücadelesi arasındaki ayrım olmalıdır. Bu emperyalist ekonomizme düş-mektir. Hayır, esas ayrımımız genel olarak siyasi bağımsızlığın korunması (devlet ba-ğımsızlığının korunması) mücadelesi ile ba-ğımsızlığın kazanılması mücadelesi arasın-daki ayrım olmalıdır.

Aydınlik'a göre, elbette siyasi bağı-m-sızlığın kaybedilmesi dışında da emperya-lizme ekonomik, siyasi, askeri, vb. bağı-m-lılık vardır. Bu başka meseledir. Ama, mil-li bağımsızlık denince esas olan devlet bağımsızlığıdır. Milli bağımsızlık meselesi özünde budur. İşte bu nedenledir ki, NATO-nun askeri stratejisi Türkiye'yi Sovyet iş-galine terkettiği için milli savunma çıkar-larımızla çelişmektedir. "Türkiye zaten Ame-rikan emperyalizmine bağımlı değil midir?" diye sorulduğunda Aydınlik çok kızıyor:Böy-le bir soru emperyalist ekonomizmdir, dev-let bağımsızlığının korunmanın inkarıdır, NA-TO elbette milli bağımsızlığımızı zedeler, ama onu yok etmez, NATO devlet bağımsız-lığımıza dokunmuyor, oysa Sovyetler Birliği Türkiye'yi işgale hazırlanıyor, Türkiye'nin devlet bağımsızlığını yok etmeye hazırlanı-yor, işte bu nedenledir ki, NATO askeri stratejisinin milli savunma çıkarlarımızla çelişen yönü Türkiye'yi Sovyet işgaline ter-ketmesidir.

Milli bağımsızlık meselesinin sınıfsal özüünü inkar, Aydınlik'ın verdiği yer budur. Bu nedenledir ki, 1. emperyalist savaşta Alman emperyalizminin müteftiği, yani aleti durumundaki Osmanlı ordusunun esas olarak emperyalist yağmaya karşı savunma savaş-ı verdiğini savunabilmekteydi Aydınlik. Enver Paşa'nın dediği gibi İngiliz-Rum-Fransız it-tifakı Türkiye'nin devlet bağımsızlığını yok etmeye çalışıyor. Oysa Alman emperya-lizmi "en azında hayatımıza kastetmeme sö-zü" vermişti, siyasi bağımsızlığımıza do-kunmuyordu! Milli bağımsızlık mücadelesi de esas olarak devlet bağımsızlığının koruma mücadelesi olduğuna göre Alman emperyaliz-mine bağımlılık, savaşta Alman emperyaliz-miyle ittifak Türkiye'nin esas olarak milli bağımsızlık mücadelesi vermesini önlemedi. Türkiye siyasi bakımdan bağımsız olmalıydı, esas olan buydu!

Ama Lenin bağımsızlıktan bunu mu anla-maktadır, bir de buna bakalım. Türkiye ba-ğımsız olmalıdır diyen Kautsky'ye Lenin'in verdiği cevap şudur:

"Türkiye kimsenin vasal devleti yapı-lmamalıdır... Eğer bundan fazla bir şey söy-lemesem, Türkiye'nin tam özgürlüğünden ya-naymsız izlenimi doğurur. Aslında ise ben, kasten yalan söyleyen ve herkesi aldatan, ve Almanya'nın Türkiye'yi zaten kendi mali ve askeri vasalına dönüştürdüğü olgusunu gizlemek için bu cümleyi kullanan Alman diplomatlarının sık sık söyledikleri bir cümleyi tekrarlamak başka bir şey yapmı-yorum." (Burjuva Pasifizmi ve Sosyalist Pa-sifizizm, Top.Es. c.23, s.182).

Alman emperyalizmi Polonya'nın önemli bir kısmını ele geçirip de, Rusya'nın Polon-ya'yı tümüyle elden kaçırması "tehlikesi" gündeme girdiğinde bütün Rus sosyal-şoven-leri "bağımsız Polonya" sloganına dört elle sarıldıklarında Lenin'in tutumu aydırdı. Bu durumda Rus sosyal-demokratlarının göre-vi genel olarak kendi kaderini tayin hakkı-nı tavizsiz savunmaya devam etmekle birlik-te, Rus sosyal-şovenlerinin "bağımsız Po-lonya" sloganlarının iç yüzünü açıklamak,em-peryalist entrikayı teşhir etmektir. Polon-ya sosyal-demokratlarının görevi ise onla-rı iki emperyalist ittifaktan birine bağımlı kı-lacak böyle bir bağımsızlığı teşhir etmektir.

"Polonya'nın ayrılma özgürlüğü üzerin-de kayıtsız şartsız ısrar etme Büyük Rus (ve Alman) içişinin görev borcudur; aksi takdirde, gerçekte, bugün II.Nikola'nın ve ya Hindenburg'un uşağı olacaktır. Polonyalı işçi ayrılma üzerinde ancak şartlı olarak ısrar edebilir, çünkü şu veya bu emperya-list burjuvazinin zaferi üzerinde spekülas-

yon ... yapmak onun uşağı olmakla aynı şey-dir." (Emperyalist Ekonomizm, Koral Ya. s. 65).

Peki, Lenin'in emperyalist ekonomizm olarak nitelediği nedir?

"Sade, açık, teorik olarak itiraz edi-lemeyen bir sav yerine, yani: Şimdi bizi pra-tikte bütünüyle emperyalist devletlerin veya koalisyonlardan birinin buyruğu altına sokacak bu tür bir demokratik talepten yana (bağımsız bir Polonya'dan yana) olamayız.

Bunun yerine onlar, kendilerini bir sağ malığın içine soktular: 'Bu gerçekleştirile-mez! ...

İyi yürekli Polonyalı sosyal - demokrat-lar, yeni bir Polonya devletinin gerçek-leştirilemeyeceğini kanıtlamak üzereydiler, ancak ... ancak emperyalist Hindenburg işe karıştı: yürüdü ve gerçekleştirdi." (Kik-nadze'ye mektup, Emperyalist Ekonomizm, Ko-ral Ya. s.105).

İşte Lenin'in emperyalist ekonomizme karşı yürüttüğü mücadeleden çıkarılabilecek sonuç ancak budur. Aydınlik ise Lenin'in emperyalizmin sınırları içinde ve bu sınırlar dışında bağımsızlık ayrımını önemse-me-dini, Lenin için önemli olanın, isterse bu bizi emperyalizmin uşağı kılsın, genel olarak siyasi bağımsızlık olduğunu kabul et-tirmeye çalışıyor. Lenin hiç bir konuyu sı-nırlarüstü bir yaklaşımla ele almamıştır. Lenin için emperyalizmin sınırları içinde mi, yoksa dışında mı ayrımının dışında ve hangi sınıfın devleti sorusunun dışında bir devlet bağımsızlığı genel meselesi yoktur, nasıl ki sınıfların dışında bir genel insan tabiatı yoksa. Marksistler sadece devlet ba-ğımsızlığının emperyalizm çağında imkansız olduğu tezine, ve de devlet bağımsızlığın kazanma ve korunmanın proletaryayı hiç il-gilendirmedikçe tezine karşı çıkarlar. Ama, an-cak Marksizmden hiç bir şey anlamayanlar buradan kalkılıp devlet bağımsızlığını kur-maya ya da kurumayı öne sürer her siyaseti, doğ-rudan emperyalist işgale karşı çıkan her siyaseti "milli" sayma saçmalığına düşer-ler. İşte Aydınlik bu saçmalığa düşüyor ve Sovyet işgaline izin verdiği için NATO as-keri stratejisinin "milli savunma ihtiyaç-larımıza" aykırı olduğu sonucuna varıyor! İyi ki NATO stratejisinin bu ağığı varmış, yoksa anlaşılan NATO'ya karşı çıkmak emper-yalist ekonomizm olacaktı!

Emperyalizmden önce milli mesele, ister feodal parçalanmışlığa son verme anlamında olsun, ister yabancı boyunduruğa son verme anlamında olsun, milli devletler kurulma-sı meselesinden ibaretti. Çağımızda ise milli mesele anti-emperyalist mücadele meselesi haline gelmiştir. Elbette proletarya devlet bağımsızlığı meselesine ilgisiz değildir. Ama proletarya devlet bağımsızlığına rağmen emperyalizme bağımlı olunabileceğininve halk ların on yıllardır sömürgecilğe karşı mü-cadelesi sonucu artık emperyalizmin yeni-sömürgecilğe bağvurnak zorunda kaldığını da bilir. Proletaryanın hedefi emperyalist boyunduruğun kırılmasıdır. Emperyalizmin sı-nırları içinde devlet bağımsızlığını hedef alanlar, yeterli görenler ise bir zamanlar ki Aren-Boran oportünistleri gibi oportü-nistlerdir.

Milli burjuvazinin tutarlı temsilcileri bile NATO'nun ABD emperyalizminin çıkar-larına hizmet ettiği için "milli savunma çı-karlarımızı aykırı" olduğunu söylüyorlar,Ay-dınlık'tan daha doğru yaklaşıyorlar konuya. Ayrıca, bugünkü 3. dünya ülkeleri hare-ketinin önemli bir yönü nedir ki? Siyasi ba-ğımsızlığın kazanılması olmasına rağmen ekono-mik, siyasi ve askeri bağımlılığa karşı çıkmak,reformlar yoluyla da olsa bu bağı-m-lılığı azaltmaya çalışmak değil mi? Aydı-nlık bazi 3. dünya ülkelerinin emperyalizme bağımlı hakim sınıflarının bile gerisinde kalmıştır. Çünkü o ülkeler hakim sınıfları isteseler de, istemeseler de halkların mü-cadelesinin etkisindekalyorlar. Oysa Ay-dınlık, bütün keskin laflarına rağmen bu mücadeleye kulaklarını tıkamaya inat edi-yor.

Ülkemizde sadece emperyalizme bağımlı, özellikle Amerikan emperyalizmine bağımlı hakim sınıflar açısından Türkiye'nin "milli savunma ihtiyaçları" ABD emperyalizmine çok yüklü bağımlılıkla gelişmez ya da ancak Ay-dınlık'ın ileri sürdüğü gibisinden salt askeri bazı nedenlerle gelişir. Ülkemizde sadece emperyalizme bağımlı hakim sınıflar bağımlılıkla bağımsızlık arasındaki sınırı Sovyet işgali olup olmaması noktasında çe-kerler. Çünkü onların "milli savunma ihti-

AYDINLIK ELEŞTİRİSİ (II)

Aydınlık dergisinin Şubat '77 tarihli 72. sayısında yayınlanan "Yurt Savunması Üzerine" başlıklı yazı, Türk ordusunun Amerikan emperyalizmine ve NATO'ya bağımlılığını şu sözlerle "tahlil" ediyor:

"Türk ordusu, NATO'ya bağlı bir ordudur ve belirli ölçülerde ABD emperyalistlerinin denetiminde altındadır. Ordu, silah ve donatım bakımından ABD'ye muhtaçtır. Çünkü ABD silah endüstrisinin standartlarına bağımlıdır. Son silah ambargosu bu gerçeği en açık şekilde gözler önüne sermiştir. Ordunun savaş strateji ve planları da, milli savunma ihtiyaçlarımızdan çok, NATO'nun savaş strateji ve planlarına göre düzenlenmiştir." (s.17-18).

Demek ki, Aydınlik'a göre Türk ordusunun ABD emperyalizmine ve NATO'ya bağımlılığı iki şekilde birmektir: 1) Silah ve donatım bakımından ABD silah tükellerine bağımlılık, 2) Savaş strateji ve planlarının daha çok NATO'nun askeri stratejisine göre düzenlenmiş olması. Bunlardan birincisinin zararları son silah ambargosunda açık bir şekilde gözler önüne serildi diyor Aydınlik. Ancak, ikincisinin zararı nedir? Türk ordusunun savaş strateji ve planlarının "daha çok" NATO'nun askeri stratejisine göre düzenlenmiş olmasının anlamı nedir ve zararı nedir? Bu sorunun cevabını adı geçen derginin 18. sayfasında buluyoruz:

"NATO'nun askeri stratejisi, gerçek bir milli savunma ihtiyacımıza aykırıdır. Türk ordusunun, Sovyet saldırısı halinde bir oyalama gücü olarak kullanılması ve Türkiye'nin Sovyet saldırısına terkedildikten sonra ABD silahlı kuvvetleri tarafından sözümlen "kurtarılması" milli bir savunma stratejisi değildir." bilindiği gibi NATO'nun askeri stratejisinde Türkiye ve Norveç ileri karakol, oyalama gücü olarak ele alınan iki kanat ülkedir. NATO askeri stratejisine göre, orta Avrupa ülkelerinden farklı olarak iki kanat ülke ve bu arada NATO'nun güney kanadı Türkiye Aydınlik'ın belirttiği gibi Sovyet saldırısına terkedilecek ve daha sonra ABD tarafından "kurtarılacaktır". Aydınlik konuyu eksik bırakmıştır. Milli burjuva uzmanların incelemelerinden öğrendiğimize göre, Orta Avrupa ülkelerinde yapılacak bir Sovyet saldırısı durumunda Türkiye otomatikman savaşa girecektir. Oysa, Türkiye ve Norveç'e karşı bir Sovyet saldırısı durumunda NATO anlaşmasının 5. maddesine göre üye ülkeler (yani esas olarak ABD) bunun bütün NATO üyelerine yönelik bir saldırı olup olmadığını na karar verdikten sonra savaşa girecek ya da girmeyeceklerdir. Ve milli burjuva uzmanlar "Türkiye Orta Avrupa ülkeleri uğruna her halükârda savaşıyor, oysa Türkiye kendi kaderine terkedilebilecek, öteki NATO üyeleri bizim uğrumuza savamayabilecekler"diyerek, soruyorlar: "bunun neresi milli savunma stratejisi?". Başka noktalar da var. Örneğin, Türkiye'deki Amerikan üsleri ve nükleer silahlar nedeniyle NATO içinde Türkiye Sovyet nükleer saldırısının ilk hedef tahtası olacaktır. Oysa, bu tehlikeyi önlemek için öteki kanat ülkesi olan Norveç top raklarında Amerikan üslerine ve muhtemelen nükleer silah üslerine izin vermemiştir. Uzmanlar sorarlar: "Türkiye'yi nükleer silahların ilk hedefi kılan bu stratejinin neresi millidir?", "biz kendi kabuğumuza çekilelim", "Sovyetlerin güvenliğini sarsan bu nükleer silah üslerini kaldıralım, Sovyetlere güven verelim ve nükleer savaşın dehşetinden böylece kurtulalım", vb., vb.

Aydınlik dergisinin genel bir soru soracağı: "Türkiye'nin Sovyet saldırısına terkedildikten sonra ABD silahlı kuvvetleri tarafından sözümlen "kurtarılması" milli bir savunma stratejisi değildir", peki Türkiye bir Orta Avrupa ülkesi olsaydı ve NATO'nun askeri stratejisi Türkiye'nin Sovyet işgaline asla terkedilmemesi üzerine inşa edilmiş olsaydı, bu bir milli savunma stratejisi mi olacaktı? NATO'nun askeri stratejisinin ayrıntılarını bilmiyoruz. Şu veya bu ülke, örneğin Portekiz ya da İzlanda'nın Sovyet işgaline terkedilmemesi NATO'nun askeri stratejisinin dayanak noktası ise, Portekiz ve İzlanda açısından NATO'nun askeri stratejisi milli bir savunma stratejisi midir?

Soru çok açıktır. Bir ittifakın askeri stratejisinin ittifaka üye ülkelerden biri açısından milli bir savunma stratejisi mi, yoksa gayrı-milli bir savunma stratejisi mi olduğunu anlamak için, bu stratejinin o ül-

Aydınlık Milli Bağımsızlık Meselesinin Sınıfsal Özünü İnkâr Ediyor

keyi "düşman kuvvetlerinin" işgaline terkedip terketmediğine mi bakılacaktır? Milli bir savunma stratejisi ne demektir? Bir askeri stratejinin milli olup olmadığını anlamak için neleri incelemek gerekir?

Aydınlık silahlara siyaset komuta eder ilkesini kesinlikle anlamamıştır

Savaş siyasetin başka araçlarla devamıdır. Askeri siyaset genel siyasetin askeri alanında özgüllemesidir. Fakat genel siyaseti tahlil etmek özgül siyaseti anlamak için tek başına yeterli değildir. Genel siyasetin milli bir siyaset, bir milli kurtuluş siyaseti olduğunu bilmek, bu siyasetin özgüllemesi olan belli bir askeri siyasetin doğru olup olmadığını, genel milli siyasete hizmet edip etmediğini anlamamıza yetmez. O askeri siyaseti de incelememiz, genel milli siyasete hizmet edip etmediğini incelememiz gerekir. Aynı şekilde, bir askeri stratejinin bir milli kurtuluş siyasetinden kaynaklandığını bilmek, o askeri stratejinin milli kurtuluş mücadelesini zafere doğru ilerleteceğini kendiliğinden garantilemez. Bu askeri stratejinin somut durumun somut tahlihi yöntemiyle incelenmesi gerekir. Milli devrimin genel yasaları yanında, askerlik sanatının özgül yasalarının bilinmesi gerekir. Bunlar hiç unutulmaması gereken ve her alanda her gün geçerli olan doğrulardır.

Ancak, buradan kalkınıp bir askeri stratejinin milli bir savunma stratejisi olup olmadığını anlamak için salt askeri bakış açısı ile yetinmek Marksizmden tümüyle vazgeçmek demektir. Bir askeri stratejinin milli bir savunma stratejisi olup olmadığını anlamak için Marksistler her şeyden önce o askeri stratejinin hangi siyasetten kaynaklandığını bakarlara, o stratejinin ardındaki askeri politikayı incelerler ve bu askeri politikanın hangi genel politikanın özgüllemesi olduğunu incelerler. Nasıl ki savaş politikaları başka araçlarla devamı ise, askerisiyaset de genel siyasetin özgüllemesidir. Amerikan emperyalizminin, bu devrim, halklara ve sosyalist Sovyetler Birliği'ne saldırı siyasetinin bir aracı olan, bugün ise dünya hegemonyası mücadelesinde iki süper devletten birisinin saldırı ve savaş siyasetinin aracı olan NATO'nun askeri siyasetinin ve askeri stratejisinin Türkiye'nin milli savunma ihtiyaçlarına hizmet edip etmediğini anlamak için salt askeri bakış açısı ile yetinirsen, en kötü bir fiilistenin bakış açısına düştün demektir.

Silahlara siyaset komuta eder. NATO'nun silahlarına da Amerikan emperyalizminin saldırı siyaseti komuta eder. Bu emperyalist savaş ve saldırı siyasetinin askeri stratejisi şu ülkenin öteki süper devletin işgaline terkedilip, sonra ABD tarafından "kurtarılması", şu ülkenin ise her ne pahasına olursa olsun öteki süper devletin işgaline terkedilmemesi üzerine inşa edilmiş olabilir. Savaş siyasetin başka araçlarla devamıdır, ama savaş sırasında da siyaset devam eder. Emperyalist savaşın sonucu olan bir emperyalist barış bir takım ülkeleri (ya gücü oranında paylaşımın gereklerine uyarak, ya da başka talanlara karşılık) "kurtarmaksızın" öteki süper devletin nüfuz alanına da terkedilebilir. NATO'nun askeri siyasetinde ve savaş stratejisinde tek tek ülkeler Amerikan emperyalizminin genel emperyalist çıkarları açısından önem taşırlar, anlam kazanırlar.

NATO'nun askeri stratejisi "milli savunma ihtiyaçlarımız"ı taban tabana zıttır, çünkü, 1) Bu askeri strateji Türkiye'yi Amerikan emperyalizminin denetiminde bir yarı-sömürge olarak muhafaza etme emperyalist siyasetinin askeri stratejisidir, 2) İki süper devlet arasındaki emperyalist rekabette ve çıkacak bir emperyalist savaşta müttefikleri ve bu arada Türkiye'yi bir süper devletin emperyalist emellerinin aleti kılmıştır, NATO'nun askeri stratejisinde Türk ordusunun atacağı her mermi ABD'nin emperyalist çıkarları uğruna atılan mermilerdir, 3) Bu askeri strateji devrime, ezilen halklara, sosyalist ülkelere ve bağımsızlık isteyen ülkelere karşı Amerikan emperyalizminin saldırı politikasının askeri stratejisidir. İşte bütün bu nedenlerle NATO'nun askeri stratejisi "milli savunma ihtiyaçlarımızı" taban tabana zıttır. Yoksa, Aydınlik'ın ileri sürdüğü gibi Türk ordusunu bir oyalama gücü olarak kullandığı, Türkiye'yi Sovyet işgaline terkettiği ve sonra ABD tarafından sözümlen "kurtardığı" için değil. NATO'nun askeri stratejisi Türk ordusunu oyalama gücü olarak kullanmasaydı, ve Türkiye'yi Sovyet işgaline terketmemek bu stratejinin dayanak noktası olsaydı (baza NATO ülkeleri açısından durum budur) yine "milli savunma ihtiyaçlarımızı aykırı", baştan sona gayrı-milli bir siyasetin, ABD'nin emperyalist siyasetinin askeri stratejisi olmaya devam ederdi. Türkiye ABD emperyalizminin denetiminde bir yarı-sömürge, iki süper devlet arasındaki rekabette bir süper devletin aleti ve Amerikan emperyalizminin karşı-devrim aracının bir parçası olmaya devam ederdi.

Aydınlik için bütün bunlar önemli değildir. Nasıl ki, Osmanlı devleti Alman emperyalizminin denetiminde bir yarı-sömürge (vasal), emperyalist savaşta Alman emperyalizminin aleti ve karşı-devrim cihazının bir parçası olduğu halde, 1) emperyalist savaş Türkiye açısından esas olarak emperyalist yağmaya karşı bir savunma savaşı idiyse (!), Alman generallerinin komutasında, Türk ordusu Çanakkale'de nasıl ki emperyalist yağmaya karşı vatanını koruduyorsa (!), bugün de Türkiye'yi Sovyet işgaline terkedip sonra "kurtarmayı" planlamasa NATO'nun askeri stratejisi pekala sosyal-emperyalist yağmaya karşı Türkiye'nin vatanını savunmasına müsaittir! Aydınlik'ın milli savasta, milli savunma stratejisinin anladığı o savaşın ya da o siyasetin askeri stratejisinin bir ülkenin işgaline izin verip vermemesidir.

Bu anlayışa göre bir milli kurtuluş için halk savaşında nispeten güçlü emperyalist saldırganı ülkenin içlerine doğru çekmek, böylece tüketmek gayrı-milli bir siyasettir. Çünkü bir askeri stratejinin milli siyasete hizmet edip etmediğini anlamak için, işgale fırsat veriyor mu ona bakmak gerekir! Elbette Aydınlik "tahlilinin" bir halk savaşı açısından ne anlama geldiğini düşünmüş değildir. Aydınlik'a haklılık etmeyelim. Aydınlik emperyalist ittifak içinde hakim sınıfların ordusunu vereceği bir savaşı veri kabul etmiştir, bunu tartışmaktadır. O halde, incelememiz gereken nokta Aydınlik'ın emperyalist ittifak içinde hakim sınıfların ordusunu vereceği bir savaşın milli savaş olup olmadığını tesbit etmek için kastısının ne olduğudur? Aydınlik savaşın ve ittifakın niteliğini sınıf açısından tahlil etmeksizin, neden işgal meselesiyle bu kadar ilgilennmektedir? Aydınlik ABD'yi emperyalist bir süper devlet saymıyor mu da, tek meselesi ABD'nin

Çağlayangil: "Rusya ile ülkemizi ayıran sınır gizgisi barış ve işbirliği hududu oldu" dedi. Bu barış ve işbirliğinin bedeli olan;

RUSYA İLE İMZALANAN YENİ KÖLELİK ANLAŞMASINA HAYIR

İşte emperyalist Rusya ile yeni bir kölelik anlaşması daha imzalandı. Bu anlaşma ile ülkemizi iktisadi bakımdan yağmalamak ve siyasi denetim kurmak peşinde koşan Rusya, bu dünyanın en zalim ve soyguncularından biri olan Rusya böylece yeni bir adım daha attı. Yarı-sömürge ülkemizi bu dünya halklarının baş belası Rusya'ya iktisaden daha da köleleştiren bu anlaşmaya Çağlayangil imzayı bastı. Dış işleri bakanı Çağlayangil "aziz meslekdaşım sayın Gromiko" gibi tantanalı sözlerle ülkemizin emperyalist Rusya'ya peşkeş çekilmesi ve yağmalanması şerefine kadehlerini kaldırdılar.

İmzalanan bu anlaşma ile faşist MC hükümeti yaklaşık 20 milyar tutarında kredi aldı. Bu anlaşma ekonomik ve teknolojik alanda yatırım ve "yardım"ları kapsamaktadır. Faşist MC daha önce de 10 senelik işbirliği anlaşması ve aldığı 10 milyarlık kredilerle, enerji anlaşmasıyla ekonomizminin bağımlı hale gelmesi ve ülkemizin Rusya'ya köleleştirilmesi yolunda adımlar atmıştı. Daha önce alınan kredilerle demir-çelik, Alüminyum sanayii, petrol rafinerisine yapılan yatırımlardan sonra şimdi imzalanan "ekonomik ve teknolojik alanlarda yardım ve işbirliği anlaşması" ile ülke ekonomisini candaamları daha da çok Rusya'ya teslim ediliyor demek-

tir, Rusya'nın ülkemizdeki soygunu ve talanı artacak demektir.. Türkiye'nin aldığı bu krediler ve yapılan anlaşmanın bedeli ülkemizin Rusya'nın emperyalist çıkarlarına peşkeş çekilmesi, ekonomik bakımdan köleleştirilmesi, iki milliyetten halkımızın daha fazla sömürülmesi ve yoksullaşması demektir. Leningrad'da şerefine kadeh kaldıran bedel bu dur.

Ekonomik bağımlılık olan bu "ekonomik ve teknolojik yardım ve işbirliği" anlaşmasının ardından "saldırmazlık anlaşması" olan siyasi belgenin imzalanması, siyasi bir belge imzalanacağını açıkladılar. Artık bir siyasi bağımlılık belgesi olduğu çok açık olan bu anlaşmanın imzalanması, "saldırmazlık anlaşması" yaparak, kendi hegemonyacı çıkarları için Ege'de savaş kıstırtıcılığı yapanda sosyal-emperyalist Rusya'dır. Şimdi faşist MC'nin Ege'de askeri tatbikatlara girişerek Yunanistan'a tehditler savurması tesadüf değil, Rusya ile siyasi yaklaşmanın bir sonucudur. Gromiko'ların kadeh kaldıracak kutladıkları bu anlaşma yoluyla verilen kredi ve "yardım"ları, Sovyet halkları için de daha fazla baskı ve yoksulluk demektir. Kosigin ve Brejnev'ler dünya halklarının başına musallat olarak, Doğu Avrupa ülkelerini yağmalayarak, sovyet emek-

çilerini soyarak bu paraları elde ediyorlar. Aç gözlü sosyal emperyalistler bu paralarla ülkeleri hegemonyaları altına almaya çalışıyor, dünyada savaş filolarını dolayarak savaş kıstırtıcılığı yapıyorlar. İki haftada önce Sovyet 2. Genelkurmay başkanının Türkiye'ye geleceği açıklandı. Rus emperyalistleri ülkemizi askeri bakımdan da tahakkim altına almak için nasıl da yanıp tutuşuyorlar! Ekonomik bağımlılığın ardından siyasi yakınlaşma ve Türkiye'yi Rusya'nın emperyalist emellerine alet etme girişimleri ve askeri işbirliği teklifi, bedeli ülkemiz ve dünya halkları tarafından ödenen pek pahalı bir dostluk!

İki süper devlete ve onlara avuç açarak ülkemizi yağmalatan faşist diktatörlüğe, bu yeni kölelik anlaşmasına karşı mücadele edelim.

Yürüdüğü, miting ve toplantılarla bu anlaşmayı protesto edelim. Yeni çarlar şimdi ülkemize gelip yeni kölelik anlaşmaları imzalatarak ülkemizi hegemonya altına alma planları kuruyorlar. Bu planları boşa çıkartalım, yeni çarların emellerinin gerçekleşmesine izin vermevelim.

Brejnnev haydutları, tepetaklak alaşağı ediliş tarihini çöplüğüne atılacağını günler gelecektir.

RUSYA İLE İMZALANAN YENİ KÖLELİK ANLAŞMASINA HAYIR!

CARTER'İN YALANLARININ ARDINDA NE YATIRIYOR ?

ABD'de zenciler her türlü zulme karşı direniyor!

tatörlük hüküm sürmektedir. Halkın mücadelesi en gaddar metodlarla sindirilmeye çalışılmakta, işçi sınıfı ve bütün halk CIA, FBI ve bunun gibi örgütlerle baskı altına alınmaktadır. İşsizlik ve pahalılık hızla artmaktadır. Zenci (Afro-Amerikan) halk köleleştirilmiştir, ırkı zulüm altındadır. Beyaz halk ile aynı mahallede oturmaları, aynı okula gitmeleri, aynı masada yemek yemeleri birçok yerde yasaklanmıştır. Açlığa itilmiş olan zencilerin ancak yarısına yakını en kötü işlerde, en zor şartlarda ve düşük ücretle iş bulabilmektedir. Sömürgeleştirilmiş Portoriko halkı ve Orta Amerika'dan göç eden halk ezilmekte ve aşağılanmaktadır. Amerikan işçi sınıfı ve ırk çığıla karşı özgürlük ve eşit

hakları için mücadele eden zenci halk vahşice sindirilmekte, liderleri öldürülmektedir.

ABD emperyalizmi dünyada ise sömürü ve tahakküm peşinde koşmaktadır. Ülkeleri sömüren iç işlerine karışan faşist darbeler tezgahlayan bir güç, dünyadaki gericiğin iki başından biridir. Diğer süper devlet, sovyet sosyal-emperyalizmi gibi yeni bir dünya savaşı için amansız şekilde silahlanmaktadır. Başta Latin Amerika ve dünyanın diğer bölgelerinde zalim saldırıgan iki büyük emperyalistten birisidir.

Dünya halklarının baş düşmanlarından biri olan ABD emperyalizmi Latin Amerika ve diğer bölgelerde halkları baskı altında tutmaktadır, en son Tayland'a

da olduğu gibi faşist darbeler ezeğhlanmaktadır.

Carter'in yönetime gelmesiyle ABD emperyalizmi, siyasetinde belli değişiklikler yapmaktadır. Gücünü daha çok hegemonya mücadelesi için stratejik alanlarda yoğunlaştırmaktadır. Almanya, Japonya gibi ülkelerle işbirliğini geliştirmeye çalışmaktadır. Baş rakibi Sovyet sosyal emperyalizminin hızla yükselişi karşısında mevcut hegemonya ve nüfuz alanlarını korumak için yeni girişimlerde bulunmaktadır.

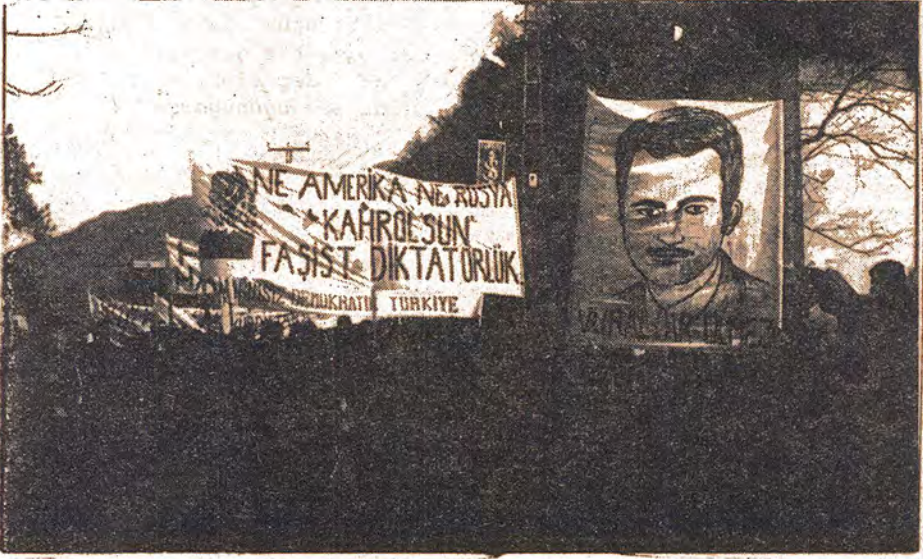
ABD emperyalizminin yeni girişimlerinden bir tanesi de "insan hakları" konusundaki demagojik kampanyasıdır. Avrupa üzerinde şiddetlenen hegemonya mücadelesine paralel olarak ABD emperyalizmi, rakibi Sovyet sosyal-emperyalizminin zayıflatmak, durumu kendi lehine çevirebilmek amacıyla Sovyetlerin hegemonyası altındaki revizyonist ülkelerde kendine bağımlı burjuva klikler satın almayı, rakibinin gücünü sarsmaya çalışmaktadır.

Sovyet sosyal-emperyalistleri de "insan hakları" "barış" uluslararası dayanışma" ve bunun gibi sözlerle bütün Sovyet halkı ve azınlık milliyetler üzerindeki faşist diktatörlüğünü, dünyadaki azgın saldırganlığını gizlemeye çalışmaktadır. Dünya halklarının en zalim en büyük iki düşmanı yalan ve demagojilerle çirkin yüzlerini gizleyemezler.. Onlara gerekli dersi ezilen halkların ve ezilen ulusların mücadelesi veriyor ve verecektir.

VURAL'ın katillerinden hesap sorulacaktır

5.3.1977 günü akşamı TÖB-DER üyesi Vural Ural bir toplantıdan çıkan faşistlerce karakolun önünde pusuya düşürülerek komaya sokuldu. Olayın, protesto gösterisinde bulunan devrimci gençlere polis saldırısı anda olması gözlerden kaçmamış ve planlanmış bir saldırı olduğu anlaşılmıştır. Daha sonra polis olayla ilgili olmayan 8 kişiyi göz altına almış esas katiller ise kaçmıştır. Trabzon hastahanesine kaldırılan Vural Ural kurtarıla-

kın Kurtuluşu'ndan arkadaşların ortaklaşa düzenledikleri Pazar günü miting, güçlü bir anti-faşist gösteri haline getirilmiştir. Çok sayıda halktan kişilerin katılımıyla da daha güçlenmiştir. Civar il ve ilçelerden gelen 150 kişilik D.G.D. taraftarı gençler anti-sovyetik sloganların atılmasına izin vermediklerini söylemişler, fakat güçlü bir kitle tarafından atılan sloganları bastıramayacakları nı anlayınca çeşitli ovunlara

mayarak ölmüştür. Başına sert bir cisimle vurulardan öldürüldüğü otopsi raporundan anlaşılmıştır. Pazar akşamı Trabzon'dan Hopaya getirilen cenazeye Hopa'nın girişinden evine kadar 2.000 kişiyle getirilmiştir. Fakat geceye raslamasından dolayı Pazar günü memleketi olan Şavşat'a gönderilirken bir miting daha yapılması için ailesinden izin alınmıştır. Lise ve Orta okul öğrencileri Pazartesi derslere girmemiş, olayı protesto etmişlerdir. Halkın Yolu ve Hal-

başvurmuşlardır. 10 kişilik bir grupla mitinge katılan İGD'li sosyal-faşist beslemeler sosyal-emperyalizmin uğaklığını yapmaya çalışmışlar, fakat gereken derisi almışlardır.

Hopa'nın çıkışına kadar getirilen cenazeye bir dakikalık saygı duruşu ve ant içmeden sonra Şavşat'a gönderilmiştir. Halkımız Vural'ın katillerinden hesap soracaktır.

HOPA'dan
Bir Gurup Devrimci

ZİNDANDAKİLER

Harcında alınterimiz, her taşında elimizin nasırı vardır. Belki bir zamanlar çalışmaz inşaattında harcını kararak duvarı örerek ve ocak başında kızgın demirin karşısında öste demiri dövmüştür demirci olanımız demir kapıları, pencereleri yaparken. Düşün anam, kardeşim babam düşün bir şimdi kim yatıyor bu duvarlar arasında Genç, yaşlı, kadın, erkek bizim kadın, erkek demir parmaklı kapılar dört duvar arasındakiler. Kazmada, kürekte çapada yan yana toprağın karnını değerdik hınca, fabrikalarda kolları kollarımızın yükleri yüklerimizizin yanındaydı. Grevlerde, işgallerde, direnişlerde en önde omuz omuzaydık. demir parmaklıklar gerisindekilerle, işkence mi, hastalık mı, baskı zulüm mü neyi sorarsın eksik değildir yoldaşlarımızın üzerinde.

Elleri nasırlılar. İşçiler, yoksul köylüler Yumruklarımız sıkıp, bizim yoldaşları zindanlara hapsedenlerin üstüne yürümek, gücümüze güvenmek bize yakışır. Biz halkız, mücadelemizi hapsedenlere, baskı, zulüm işkence uygulayanlara hıncımız var. Biz halkız. Tarihler yaratırız Sizler, halk düşmanları, gelişen mücadelemizin ayak sesleridir duyduklarınız sizi korkutan gelen zaferimizin ayak sesleridir. İST. Eyüp'ten bir inşaat işçisi.

LİSELi GENÇLİK
YURTSEVER DEMOKRATİK EĞİTİM İÇİN İLE!

ÇIKIYOR!

TÖB-DER'i sosyal-faşistlere bırakmayacağız

TÖB-DER yönetimini gaspeden sosyal-faşistler, daha ilk andan itibaren kendilerine muhalif olan öğretmenleri susturmaya TÖB-DER'in bütün olanaklarını kendi karşı-devrimci araçları için kullanmaya çalıştılar. Örgüt içinde kendilerine hizmet etmeyecek öğretmenlerin demokratik haklarını baskı altına almaya çalıştılar. Çeşitli demagoji ve tertiplere başvurdular. Daha önce bir grup yurtsever öğretmeni tasfiye etmişlerdi. Fakat öğretmen kitlesinin protestosu karşısında sursus olup geriye çekilmek zorunda kalmışlardı. "Ekonomik ve demokratik haklar" mitinglerini kendi gerici amaçları için kullanmaya çalışan revizyonist TÖB-DER yöneticileri en son Ankara'daki mitingde iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı çıkan yurtsever öğretmenlere, memurlara İGD'li ve TSİP'li beslemeleri-polislerle birlikte saldırmışlardı. Daha sonra ise Ankara'daki mitingde iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı çıkarak 20 TÖB-DER şubelerini feshettiler. Aynı zamanda bir çok devrimci, yurtsever öğretmeni örgütten ihraç etmek için hazırlığa giriştiler. Seçimle iş başına gelmiş olan ve öğretmen kitlesinin geniş desteğine ve güvenine sahip olan şubelerin feshedilmesi öğretmen kitlesinin

revizyonist TÖB-DER yöneticilerine karşı giderek güçlenen protestosuna yol açmaktadır. O kadar ki, işten el çektiği şubelerde kendilerine hizmet edecek öğretmenler bulamayan revizyonistler, Kayseri'de olduğu gibi, öğretmenlikte hiç ilgisi olmayan kimseleri "bu sizin yöneticiniz" diye zorla öğretmenlere kabul ettirmeye çalışmaktadırlar. Yönetimi ele geçirdikleri zaman kasada varolan 700 bin TL.sı parayı har vurup harman savurmuşlar ve bugün 2.526 TL. kadar bir para kalmıştır. TÖB-DER'in paralarını kendi beslemelerine yediren sosyal-faşistler sürülen, işten atılan öğretmenlere verilmesi gereken yardımları hemen hemen durdurdular. İki ayda örgütlenme masrafları adı altında yüzelli bin TL.sı ve tamir-bakım masrafları adı altında 75 bin TL. para yemişlerdir.

TÖB-DER yönetimini gaspeden sosyal-faşistlere karşı bütün yurtsever, demokrat ve devrimci öğretmenler birleşmelidir.

SOSYAL-FAŞİSTLERİN ÇEŞİTLİ ŞUBELERİ FESHETME KARARINA DEVRİMCI VE YURTSEVER ÖĞRETMENLERİ TÖB-DER'DEN İHRAÇ ETME PLANLARINA KARŞI MÜCADELE EDELİM!

SOSYAL FAŞİSTLERİN OYUNLARINI BOZALIM, ÖRGÜTÖMÜZ TÖB-DER'E SAHİP ÇIKALIM!

Tunceli TÖB-DER seçimlerini proleter devrimciler kazandı

Yurtsever devrimcilerin ittifakı ve kararlı bir devrimci çalışmaya Tunceli TÖB-DER yönetimindeki orta yolcuları geriletti ve proleter devrimciler TÖB-DER seçimini kazandılar. 12.3.1977 günü yapılan kongre, kalabalık bir halk kitlesi tarafından izlenildi. Yurtsever devrimci ittifakı oluşturan grupların sözcüleri görüşlerini açıkladılar. Yurtsever Anti-faşist öğretmen grubunun sözcüsü, bugün 12 Mart faşist darbesinin 6. yıldönümünde, Kızıldere'de, Nuhaklarda, Vartınik'te zulme ve sömürüye karşı mücadele eden devrimcileri anarak sözlerine başlamış, faşizme karşı direniş ve devrimi ilerletmeyi yenilmez kılmanın yolunun Marksizm-Leninizm temelinde kitlelerle birleşmekten ve onları seferber etmekten geçtiğini belirtmiştir. Özgürlük Yılı Yapalım kampanyalarının desteklenmesi kararlaştırılmıştır.

SOSYAL-FAŞİSTLERİN OYUNLARINI BOZALIM! ÖRGÜTÜMÜZ TÖB-DER'E SAHİP ÇIKALIM! Tunceli'den Yurtsever Anti-faşist öğretmenler

Niğde İplik Fabrikasında:
HERKESE İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ

Bizler Niğde iplik ve dokuma fabrikasında, ağır baskı ve zulüm altında çalıştırılmakta olan işçileriz. Bir yandan da arızalı makinelerde çalıştırılarak her an kolunu, elini, ayağını kaybetmekle veya ölmekle karşı karşıyayız. 28/3/1977 tarihinde Derviş adında bir işçi arkadaşımız, arızalı makinada çalıştırılırken sol kolunu kaybetti. Bundan evvel tam 9 tane işçi arkadaşımız kimisi elini, kimisi de ayağını kaybettiler. Bir tanesi de ilgisizlik yüzünden kan keybedip öldü.

Bir de sakatlanan arkadaşlar sigorta hastanesine (Kayseriye) gönderiliyorlar. Burada, da hastalara hiç ilgi göstermeyip hayvanca muamelelerde bulunuyorlar, bulunuyorlar ama her ay 350 lirayı işçi başına (sigortalı işçilerden) kesmesini çok iyi biliyorlar. Bundan da anlaşılacaktır ki, bugün sosyal yardım diye adlandırılan sigorta kurumu sosyal yardım değil sosyal soygun kurumudur. Bizlerin gördüğü ağır baskı ve zulümü kamuoyuna duyurmanızı istiyoruz.

NİĞDE'den bir işçi

anısı aşarak LENİNİZMLE BOCALAMAKLA EDİLMEZ

leri "teori"lerin arkasına gizlemeye çalıştılar. Onlar, eleştirilerini 71 direnişinin ve bu direnişin içinde yer alan örgütlerin olumsuz yönlerine değil, tam tersine burjuvaziye karşı direnen yönüne, halkımızda umut ve kadrolarda devrimci bir ruh yaratan yönlerine yöneltiyorlardı. İşte böyle bir ortamda, hainlerin ihanet çığlıklarından destek ve burjuvazinin kendileri için ortalığı temizlemesinden cesaret alarak revizyonizm yayıldı. Güçlendi. Sovyet sosyal emperyalizminin kuklası T"K"P aracılığı ile tek tek bireylerden örgütlere kadar her yere el attı. Faşistlerle sosyal faşistler kol kola halkın mücadelesini kırmak için teoriler geliştirdiler, u mutsuzluk ve yalınlık tohumları yaydılar.

Reformizm ise geniş halk yığınlarının uyanışını, proleter devrimcilerin başarısızlık ve dağılıklarının yarattığı imkân ile peşine takabildi.

71 Direnişinin Yenilgisi

Olumsuz Bir Öğretmen Oldu

71 direnişinin kaçınılmaz yenilgisi ülkemiz devrimci hareketi içinde önemli bir altüst oluşa yol açtı, halka ve devrime bağlı unsurlar için olumsuz bir öğretiler oldu.

71 yenilgisiyle birlikte revizyonizme bir tepki olarak doğan ve onunla bağlarını koparmamış olan 71 direnişinin küçük burjuva ihtilalcı yönü bir yarıla küçük burjuva teslimiyetçiliğine dönüşerek çöktü.

Uluslararası proleter devrimci hareket hızla güçleniyor, bir çok ülkede ÇKP ve AEP'nin temsil ettiği proleter devrimci çizgide partiler kuruluyor, dünya çapında modern revizyonizme karşı mücadele yaygınlaşıyor. Sosyal-emperyalizmin saldırgan yüzü, modern revizyonizmin karşı-devrimci karakteri daha da açığa çıkıyor. İki süper devlet arasındaki hegemonya mücadelesi kızışıyor.

Ülkemizde de, Sovyet sosyal-emperyalizminin hegemonya kurma çabaları hızlanıyor, saldırgan yüzü, açığa çıkıyor, o dönem güçlenen revizyonizmin karşı devrimci bir akım olduğu sınıf mücadelesinin günlük pratiği içinde açıkça ortaya çıkıyordu. Öte yandan geniş halk kitleleri geçmişte hiç olmadığı ölçüde ve derinlikle siyasete açılıyorlar, kitle mücadelesi hızla yükseliyordu.

71 yenilgisi, keskinleşen sınıf mücadelesi, işçi sınıfının ve halkın geniş kitesinin devrimci uyanışı ve dünya çapında

Marksist-Leninist hareketin hızla gelişmesiyle birlikte, çeşitli küçük burjuva devrimci akımlar içindeki ML çizgi güç kazandı. Bu şartlarda, revizyonist temel üzerinde inşa edilmiş küçük burjuva maceracı bir siyasetle halka ve devrime hizmet edilemeyeceğini gören birçok devrimci geçmiş küçük burjuva çizgilerine karşı mücadele açtılar. Bu mücadelenin revizyonizmle uzlaşmaz bir mücadeleyle birleştirilmezse, nasıl saçıcı bir eğilim doğacağını ve revizyonizme güç katacağını gören devrimciler, geçmişin olumlu yanlarını titizlikle korurken, onun revizyonist temelini hedef alarak bütün eksikliklerine rağmen geçmiş çizgiye karşı mücadeleyi ML'i güçlendirecek tarzda sürdürdüler. Sınıf mücadelesinin ve iki çizgi mücadelesinin kızıştığı şartlarda geçmiş çizgiyi sürdürerek değil, geçmiş devrimci bir tarzda aşarak halka ve devrime hizmet edileceğini gördüler. Uluslararası proleter devrimci hareketin bir parçası olmakla Marksizm-Leninizm kavrayarak yaratıcı bir tarzda ülkenin pratiğine uygulamakla, işçi sınıfı ve yoksul köylülükle birleşerek, en geniş halk kitlelerinin devrimci mücadelesine öncülük etmekle halka ve devrime hizmet edilebilirdi. Ve 71 direnişinin yarattığı devrimci potansiyelin bu temelde harekete geçirilmesi yönünde sebatla mücadeleye atılmak gerekiyordu.

Bugün 71 Direnişinin

Revizyonist Temeli Yıkılmadan

Devrime Hizmet Edilemez

Kısa dönemde meydana gelen bu gelişmeler sonunda genç bir proleter devrimci hareket doğdu. Bugün dünyadaki gelişmelere bağlı olarak ML ile revizyonizm arasındaki iki çizgi mücadelesi giderek derinleşti ve halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine hizmet etmenin tek yolu proleter devrimci hareket saflarında kararlılıkla yer almaktır. ML ile modern revizyonizm arasındaki "orta yol" da durmak mümkün değildir. Proleter devrimci saflara katılmadıkça, kaçınılmaz olarak revizyonist saflara doğru kayacağız, revizyonizme yedek güç olacağız.

Geçmiş hareket içinde yer alıp daha hapisanelerde burjuvaziye teslim bayrağı çekenler şimdi revizyonist saflardadırlar, Sovyet sosyal-emperyalizminin sadık uşaklarıdır. Onlar, tüm karşı devrimcilerle birlikte 71 direnişinin devrimci yönüne utanmazca küfrediyorlar, aynı zamanda bugün proleter devrimci harekete

zıştığı şartlarda bazı küçük burjuva unsurlar, geçmişin revizyonizm temelinde inşa edilmiş küçük burjuva maceracı çizgiyi sürdürmekte direnmektedirler. Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin halka ve devrimcilere azgınca saldırdığı günümüzde, devrim uğrunda canlarını vermiş olan yoldaşların adlarını ağızlarından düşürmeyen, ama geçmişin revizyonist temeline karşı mücadele etmeyen bu unsurlar, ML ile revizyonizm arasında bir "orta yol" tezgahlamaktadırlar. Özellikle Devrimci Gençlik Dergisi çevresinde temsil edilen bu eğilim, ML'i, ülkemizin ve dünyanın durumunu kavramamakta, keskin lafazanlık altında genç unsurların kafalarını karıştırmakta, proleter devrimci hareketin güçlenmesini engellemektedirler. İki çizgi mücadelesinin son derece sertleştiği, sosyal emperyalizmin ülkeyi yağmalamak için her aracı denediği dönemde bu "orta yolcu" eğilimler bulanık suda balık avlayan sosyal-emperyalistler ve işbirlikçilerinin kolayca kendileri emelleri için yararlanabilecekleri eğilimlerdir.

Gerçekten revizyonizme karşı olmak ML temelinde yükselmek mümkündür. Marksizm-Leninizm ile revizyonizm arasında bir orta yol tezgahlamakla, devrime ve halka hizmet edilemez. Bu yüzden revizyonizme ve geçmiş çizginin revizyonist temeline karşı cesurca mücadele etmeden Kızıldere'ye şehitlerin anısı halkın mücadelesinde yaşatılamaz. Kızıldere'de şehit düşen yoldaşların mücadelesi halkın mücadelesinin bir parçasıdır. Eski çizgiyi sür-

dürmeye çalışmak halka değil revizyonizme güç katmaktadır. Ülkemizde bugün işçi sınıfının ve tüm ezilenleri kurtuluşa götürecektir olan ML ile, burjuvazinin karşı devrimci ideolojisi revizyonizm arasındaki mücadele giderek derinleşti ve halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine hizmet etmenin tek yolu proleter devrimci hareket saflarında kararlılıkla yer almaktır. ML ile modern revizyonizm arasındaki "orta yol" da durmak mümkün değildir. Proleter devrimci saflara katılmadıkça, kaçınılmaz olarak revizyonist saflara doğru kayacağız, revizyonizme yedek güç olacağız.

Geçmiş hareket içinde yer alıp daha hapisanelerde burjuvaziye teslim bayrağı çekenler şimdi revizyonist saflardadırlar, Sovyet sosyal-emperyalizminin sadık uşaklarıdır. Onlar, tüm karşı devrimcilerle birlikte 71 direnişinin devrimci yönüne utanmazca küfrediyorlar, aynı zamanda bugün proleter devrimci harekete

azgınca saldırmaktadırlar. Geçmiş çizginin revizyonist temeli yıkılmadıkça nasıl revizyonist saflara doğru kayacağız, Kurtuluş "sosyalist" dergi çevresi iyi bir örnektir. Bu dergi yazarları, geçmiş çizginin maceracı yönüne sözde eleştiriler getirirken, onun revizyonist temelini sistemleştiriyorlar. Bu dergi, modern revizyonizmin temel tezlerini sistemleştirerek, dünya proleter devrimci hareketine küfrederek hızla revizyonizme yakınlaşmaktadır. Bu derginin yazarları ikide bir biz T"K"P'yi eleştirdik diyorlar. Hem revizyonizmin tezlerini temel almak hem de T"K"P'yi eleştirmekle proleter devrimci olunmaz. Böyle mücadelelen herhangi iki revizyonist klik arasındaki mücadeleden farkı kalmaz. KSD revizyonizmi sistemleştirerek hem revizyonizmin hizmetine girdiği gibi 71 direnişinin devrimci etkisini de bugün revizyonizmin ve sosyal-emperyalizmin hizmetine sokmaktadır. Öte yandan Türkiye devriminin acil sorunlarını hal etmek iddiasında bir kısım unsurlar ise geçmişin maceracı yönünü sistemleştirerek Troçkizmin batağına batmaktadırlar. Onlar kitlelerin devrimci şiddeti yerine bir avuç kişinin bireysel terörünü koyarak halka değil karşı devrimci güçlere ve bulanık suda balık avlayan sosyal-emperyalizme hizmet etmektedirler.

"Orta yol" da direnen Devrimci Gençlik Dergisinin etkisinde olan devrimciler için KSD ve ötekilerinin durumu uyarıcı olmalıdır. Sınıf mücadelesinin a labildiğine keskinleştiği günümüzde proleter devrimciler, dünya proleter devrimci hareketinin bir parçası olma; ML'i kavrama ve ülke somutuna yaratıcı bir tarzda uygulama, işçi sınıfı ve yarı proleterlerle birleşerek tüm halkı iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi saflarında toplama görevlerini sebatla yerine getirmeye çalışmaktadırlar. Bu mücadele aynı zamanda revizyonizme ve özel olarak 71 direnişinin revizyonist temelini ve küçük burjuva ihtilalcı çizgisine geçmişin devrimci mirasını revizyonizmin hizmetine sokanlara yine bugün geçmişin kötü birer karikatürü olanlara karşı da sürmektedir, sürecektir. Halkın Yolu şimdiye kadar bu yolda kararlılıkla mücadele etti, bu mücadelesini daha da güçlendirerek sürdürecektir. Çünkü halka ve devrime hizmet etmenin tek yolu budur ve ancak böylece Kızıldere şehitleri halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde, kitlelerin yüreğinde yaşarlar.

"Marksizm-Leninizm ile revizyonizm arasında bir orta yol tezgahlamakla, devrime ve halka hizmet edilmez. Bu yüzden revizyonizme ve geçmiş çizginin revizyonist temeline karşı cesurca mücadele etmeden Kızıldere şehitlerinin anısı halkın mücadelesinde yaşatılamaz... Ülkemizde bu gün işçi sınıfını ve tüm ezilenleri kurtuluşa götürecektir olan Marksizm-Leninizm ile, burjuvazinin karşı devrimci ideolojisi revizyonizm arasındaki mücadele şiddetlenmektedir ve halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine hizmet etmenin tek yolu proleter devrimci hareket saflarında kararlılıkla yer almaktır."

Kızıldere şehitlerinin geçmiş devrimci tarzda yaşatılır; MARKSİZM REVİZYONİZM DEVİRİME HİZMET

1960 yılları, özellikle 1965 sonrası dünya çapında emperyalizmin içine düştüğü buhranın son derece derinleştiği, bütün gelişmelerin keskinleştiği, özellikle emperyalistlerle ezilen halklar arasındaki gelişimin alabildiğine şiddetlendiği yıllar oldu. Bu dönemde dünya halklarının yükselen mücadelesi ve Hindicini halklarının kazandığı zaferler, o dönemde dünya halklarının baş düşmanı olan ABD emperyalizmine ağır darbeler vuruyor, ABD emperyalizmini geriletiyordu.

Ülkemiz de bu gelişmelerin dâ içinde değildi. Derinleşen buhran ülkemizi de derinden sarsıyor, ABD emperyalizmi ve onun işbirlikçisi büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarıyla çeşitli milliyetlerden ülkemiz halkı arasındakı çelişme keskinleşiyordu. Halk kitlelerinin ABD emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı öfkesi büyüyor, kendiliğinden halk hareketi yükseliyor, 15 16 Haziran'lara varıyordu.

İşte böyle bir ortamda devrim isteğiyle ve halka bağlılıkla dolu birçok devrimci mücadeleye atıldı. Amerikan emperyalizminin, ülkemizdeki hegemonyasını korumak ve hakim sınıfların halkın yükselen muhalefetine bastırılmak için giriştiği 12 Mart faşist darbesine karşı, silahlı bir direniş hareketi gelişti. Bütün köklü zaafılarına rağmen '71 direnişi ABD emperyalizmi ve işbirlikçilerine karşı halkın mücadelesinin bir parçası oldu. Onlar revizyonist teslimiyeti reddettiler, faşizme karşı fedakarcı mücadele ettiler. Nurhaklarda, Kızıldere'de, Mamakda, idam sehpalarında, işkencehanelerde yükselen gür seslerde ifadesini bulan bu direniş, kitlelerde mücadele azmi ve kadrolarda devrimci bir ruh yaratan bir direniş oldu.

71 Direnişi Proleter Devrimci Bir Rota İzleyemedi

Ne var ki, '71 direnişi güçlü bir halk hareketi, sağlam bir proleter devrimci hareket doğurmadı, doğuramadı. Çünkü bu direniş içinde yer alan örgütler, içinden doğru gelişikleri revizyonizmin batından kurtulamadılar, esas olarak küçük burjuva ihtilalci bir çizgi izlediler.

60 yılları aynı zamanda Sovyetler Birliği'nde iktidarı revizyonizmin gasp etmesiyle, öteki ülkelerde komünist partilerin çoğunun yönetimlerinin işçi aristokrasisi tarafından gasp edilmesine bağlı olarak modern revizyonizmin dünya çapında karşı-devrimci bir akım olarak yayıldığı yıllardı. Modern revizyonistler "tam bir silahsızlanma", "barış içinde ekonomik yarış", "savaşı bir dünya", "sosyalizme barış içinde geçiş", gibi tezlerle dünya işçi sınıfını ve dünya halklarını uyutmaya, devrim yolundan sapırtmaya, devrim ateşini söndürmeye çalışıyorlardı. Daha sonraları, Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin geriye dönüşünü tamamlamasıyla ve Sovyetler Birliği'nin dünya çapında hegemonya peşinde koşan bir emperyalist güç olarak dünya sahnesine çıkmasıyla modern revizyonizm, sosyal-emperyalist burjuvazinin karşı-devrimci ideolojisi haline geldi. ÇKP ve AEP önderliğinde proleter devrimciler modern revizyonizme karşı ML bayrağını yükselttiler, modern revizyonizmin karşı devrimci yüzünü teşhir ederek, ona karşı uzlaşmaz bir mücadele verdiler. Aynı yıllarda modern revizyonizmle Marksizm-Leninizm arasındaki iki çizgi mücadelesi dünya çapında şiddetlendi.

TKP'nin 1950'de büyük darbeler pıyarak tasfiye olması, bir avuç revizyonist TKP yönetimini gasp ederek onu sosyal-emperyalizmin kuklası modern revizyonist bir parti haline dönüştürmelerinden sonra 1960'larda, ülkemizde çeşitli kılık-kıyafetli revizyonist çizgiler boy gösterdi. 1960 sonlarında halkın mücadelesi yükseliyor, ama proleter devrimci bir hareket olmadıktan sonra subjektif etken yani, bilinçleri, örgütlenmeleri ve yönetimleri son derece geri kalıyor, siyasi arenada çeşitli revizyonist çizgiler at oynatıyordu. İşte böyle bir dönemde halk hareketinin yükselmesine paralel olarak mücadeleye atılan genç devrimciler, revizyonizme karşı büyük bir öfke duyuyor, fakat revizyonizme karşı mücadeleyi ML bir zeminden yürütemiyor, modern revizyonizmin tezlerinden derinden etkileniyorlardı.

Özellikle Mahir Çayan yoldaşın Kesintisiz Devrim adlı yazılarında bu durum belirgin bir şekilde görülmektedir. Bu yazıların temelini oluşturan "Üçüncü bunalım dönemi" tahlilleri modern revizyonizmin enternasyonalizm tahlilleri üzerine inşa edilmiştir.

dimiş tahlillerdir. Bu yazılar da Krüçev modern revizyonistlerinin emperyalizm tahlilleri bir veri olarak kabul edilip şöyle denmektedir: "nükleer vurucu güçlerin dünya çapında e-rilmiş olduğu seviye ve esas tar-yin edici olarak da, dev dünya sosyalist blokunun varlığı, emperyalistlerarası had safhaya ulaşmış olan gelişmelerin ekonomik planda askeri plana sığmamasına engel olmaktadır" denmekte, eskiden sosyalist olan birçok ülkenin, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin artan gücünün ve nükleer silahların varlığının, yeni bir emperyalist savaşta ortadan kaldırdığı söylenmektedir. Böylece, emperyalizm varolduğu savaşların kaçınılmaz olduğu reddedilmekte, Leninist emperyalizm teorisine tamamen aykırı görüşler ileri sürülmektedir. Yeniden bir paylaşım imkanı ortadan kalktığından emperyalizmin mevcut sömürge pazarlarını genişletme yöntemi olan yeni sömürgecilik benimsediği, belli ölçülerde "yu-kardan aşağı demokratik devrimi" gerçekleştirdiği savunularak emperyalizme ilerici atfedilmektedir.

Buradaki kısa özetlemeden de anlaşılacağı gibi o dönemde revizyonizme karşı derin bir tepki duyulmasına rağmen, modern revizyonizmin emperyalizm tahlilleri temel alınıyordu. Revizyonizm sosyal-emperyalist burjuvazinin ideolojisi olarak görülmüyor, legalist, parlamentarist mücadele yöntemlerine bakılarak, revizyonizmle arasındaki ayırım "ak-tivizm-pasifizm" meselesiyle tek başına şiddet dayanan devrim'den yana olup olmamakla sınırlandırılıyor, ML ile modern revizyonizm arasındaki temel ayrılığın emperyalizm ve proletarya devrimi, proletarya diktatörlüğü meselesinde olduğu görülmüyordu.

71 direnişi içinde yer alan örgütler revizyonizm ile içiçe ve bu temel üzerinde küçük burjuva maceracı bir hat izlediler. Yine Mahir Çayan Yoldaşın Kesintisiz Devrim II-III'deki yazılarında üçüncü bunalım tahlillerinin de devamla, "Yeni sömürgecilik metodu... belli ölçülerde pazarın genişlemesine paralel olarak toplumsal üretim ve nispi refahı artırmaştır. Bunun sonucu olarak geribirikirilmiş ülke içindeki çelişkiler görünüştü yumuşamış, (feodal döneme kıyasla) halk kitlelerinin düzene karşı tepkisi ile oligarşi arasında suni bir denge kurulmuştur" (abç) demektedir, o dönem özellikle yükselen halk muhalefeti küçümsenerek, yerine "sunî denge" getirilmekte,

ve bu sunî dengenin "öncünün gerilla savaşı" ile bozulması tezi geliştirilerek, devrim kitlelerin değil, onlar adına devrim yapacak olan bir grup öncünün işi haline getirilmekte, kitlelerin devrimci olduğu yerine bir grup öncünün şiddet hareketleri geçirilerek, revizyonist temel üzerine küçük burjuva maceracı bir çizgi inşa edilmektedir.

İster THKP-C hareketi olsun, ister öteki hareketler olsun, revizyonizme karşı derin bir öfke duymalarına ve halkın yükselen muhalefetine bir parçası olmalarına rağmen revizyonist bir temelden hareket ediyor, esas olarak küçük burjuva devrimci bir karakter taşıyorlardı.

71 direnişinin bu temel zaafının kaynağı, ülkemiz solunda uzun yıllar revizyonizmin egemen olmasında, dünya proleter ihtilalci hareketi içinde çok önemli ve temel değişikliklerin olduğu bir dönemde 71 direnişinin bu gelişmelerin dışından gelen bir zemin üzerinde oturmasında aranmalıdır. Bu zaaf yüzünden ilericiye doğru kararlılıkla atılan ama ML temeline oturmayan adımlar burjuvazinin saldırıları ile zaafı uğruyor ve örgütler ağır kayıplar veriyor ve böylece maddi şartlar iradeye bir kez daha üstün geliyordu. Güçlü bir proleter devrimci hareket doğmuyor aksine, revizyonizmin hem 12 Mart faşistlerinden aldığı gücün devamını, hem de maceracı eğilimlerin özgünleşerek ve o maddi şartlar altında umutsuzluk hareketi şeklinde yayılmasına doğru-yordu.

71 Direnişinin Proleter Devrimci Bir Rota İzleyememesi Revizyonizmi Güçlendirdi

Hâkim sınıfların üstüste indirdiği darbelerle, bu darbeler sonucunda örgütlerin kadrolarının önemli bir kısmını yitirmesi ve geriye kalan kadrolar içinde teslimiyetçi eğilimlerin artması izledi. Kadroların bir kısmı, burjuvazinin darbelerinin yarattığı yığınalık, halk kitlelerinin suskunluğunun yarattığı umut sızlık, yoldaşlarına, çizgisine örgütüne ve halkına güvensizliğin verdiği karamsarlık sonucu kimisi yuvalarında, kimisi ML işkencehanelerinde, kimisi de mahkemelerde burjuvaziye teslim bayrağını çektiler. Onlar halkın davasına ihanetlerini, geliştirdik-

MARAŞ'LI Devrimciler mücadelelerinden dersler çıkarıyor

Kahraman Maraş'ın Sergentepe civarında Ahırdağı eteğinde 15 milyon değerinde hazine malı arsalar Toms Hacı ve Mehmet Taşkesen adlı şahıslar tarafından satılıyordu. Bunun üzerine bu arsalar önce 40-100 kişi tarafından işgal edildi. Daha sonra busayı 700-800 kişiye kadar yükseldi. İşgalin ilk günleri halkın bir karış toprağa duyduğu özlemle coşkuyla geçti. İşgalin dördüncü gününde arsalar kurayla dağıtılmaya başlandı. Halk bir toprak parçasına (150 metre kare) kavuşacağından çok sevinçliydi. Ve bu ilk dört günlük işgal alevi-sünni halkı ortak çıkarlar doğrultusunda kaynaştıran günler oldu. Beşinci gün "bazılarına iyiyerlerden arsalar verildi" diyerek geliştirilen dedikodu halk arasında sert tartışmalara neden oldu ve bir süre sonra polis halkı dağıttı.

Bu işgal sırasında ve işgalden önce devrimciler genellikle işgalin teknik işlerine ağırlık verip kitle içinde ideolojik ve siyasi çalışmaya yeterli kadar önem vermediler. En ön saflarda oldukları halde proleter devrimci bir önderlik kazandırmak için gerekli çabayı harcamadılar. Deneyimsizlik ve siyasi gerilik ne deniyle halkın kendiliğinden gelişen mücadelesini iki süper devlet ve yerli işbirlikçileri faşizm ve sosyal-faşizme karşı mücadele ile birleştirip demokratik halk devriminin bir parçası durumuna getiremediler. Bu, bütün devrimcilerin ders çıkar-ması gereken önemli bir deney oldu.

MARAŞ'tan bir devrimci

YİĞİT DERSİM KÖYLÜLERİYİZ

Bizler Tunceli'nin Batman köyünün Hopik mezresinden yoksul köylüleriz. Köyümüz şehirden uzak dağlar arasında yer almış bir köydür. Köyümüzün ekonomik durumu şu şartlar altında bulunmaktadır: Bizler tarımcılıkla uğraşırız. Bizler az toprakla olan köylüleriz. Bizim yolumuz var, kışın çalış-

mıyor. Okulumuz yoktur, çocuklarımız 3 km. uzaktaki Köklüce köyünün okuluna gidip gelmekte-ler, çocuklarımız kışın zorluk çekmekte-ler. Hiçbir zaman zulme boyun eğmedik ve eğmeyeceğiz. Bizler şu şartlar altında boyun eğmedik ve mücadelemizi sürdürmekteyiz. Köyümüzde bazı çalışmalar yapmaktayız, cahl ve geri kalmış köylülere yardım et-

mekteyiz. Bizler mücadelemizi yükselteceğiz, faşizmi ezeceğiz. Mücadelemizi hiçbir güç engellemeyecektir. Emekçi halkımızın mücadelesi faşizmi yerle bir edecektir. Ayrıca Yılmaz GÜNEY'e özgürlük kampanyasına katılıyoruz, gazetemizin dışında olan yurt-sever basına yapılan baskıları kınıyoruz.

YIKILSIN AĞALIK, TOPRAKLAR KÖYLÖNÜN!
MEHMET CERİK'E ÖZGÜRLÜK!
NE AMERİKA, NE RUSYA BAĞIMSIZ TÜRKİYE!
KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİLİK!
YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

Batman köyünün Hopik Mezresinden bir grup devrimci

FUAT AKSOY TOPRAKLARIMIZI NEDEN SATIYOR

TOPRAK AĞASI FUAT AKSOY ÇEŞİTLİ YERLERE BORÇLANMASI SONUCU HAZİNE ARAZİLERİNİ SATIYOR!

TOPRAK AĞALARININ BORÇLANMASININ VEBALİ YOKSUL KÖYLÜLERE AIT ARAZİLERİN SATILMASI OLAMAZ.

Toprak ağası Turan ve Fuat Aksoy 1976 yılından itibaren senelerden beri üzerinde yaşadığımız, geçimimizi sağladığımız her şeyimiz olan topraklarımızı satmaya başladılar. Biz köylüler yaptığımız araştırma sonucu Fuat ve Turan Aksoy'un çeşitli yerlere borçlanmaları sonucu topraklarımızı sat-tığını anladık. Fuat ile Turan Aksoy 40 aileden 12.500'er TL peşin para alarak tarlaları bazı zengin köylülere satmaya başlamıştı. Köylülerden 500 bin lirapeşin para alıp bir yandan bir kısım borçlarını verirken bir yandan da diğer borçlarını verebilmeleri için toprakların çoğunu satışı devam ediyor.

Toprak ağası Fuat ile Turan Aksoy köylülere "ön ce peşin 12.500'er lira verin, 3 ay sonra taksitli veremeye başlarsınız. O zamana kadar arazileri üzerinize tapulamayacağım

diyerek köylülere kandırmaktadır. Bazı yoksul köylüler toprak sahibi olmak için çeşitli yerlere ve tefecilere borçlanarak hayvanını satarak toprak ağası Fuat Aksoy'un kaz-

dığı kuyuya düşmektedirler. Fuat Aksoy toprak satarken bu topraklara icra memurluğunun haciz kararı vardır demiyor.

Biz, gazetemiz vasıtasıyla aşağıda çeşitli illerdeki icra memurluklarının aldıkları haciz kararlarını yurtsever kamuoyuna duyurmanızı istiyoruz. O zaman bizim köylüler detoprakları satın almaktan vazgeçip topraklara sahip çıkacaklar.

1) 23/1/1963 tarih Urfa icra memurluğunun 960/341-941 sayılı haciz tezkeresi. Alacaklısı: Hüseyin Kara-Urfa.

2) 15/11/1971 tarih Diyarbakır icra memurluğunun 971/591 sayılı haciz tezkeresi. Alacaklısı: Türkiye Enlak Kredi Bankası.

3) 21/2/1964 tarih Is-

tanbul Bölgesi icra memurluğunun 960/1920 sayılı haciz tezkeresi. Alacaklısı: Floransa Elektrik Şirketi.

4) 15/8/1972 tarih Diyarbakır Vergi Dairesi.

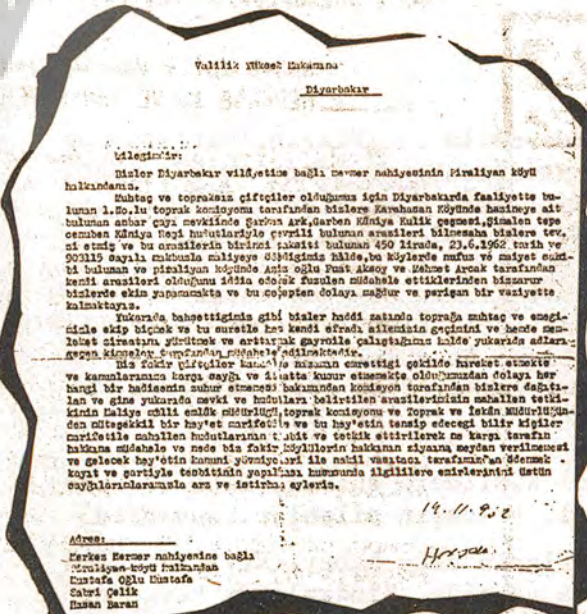
5) 15/2/1958'de ve 28/12/1955 Ziraat Bankasına ipotek.

6) 18/5/1960 tarih İstanbul dördüncü icra memurluğunun 960/1842 sayılı haciz tezkeresi. Alacaklısı: Üçgen kolektif şirketi.

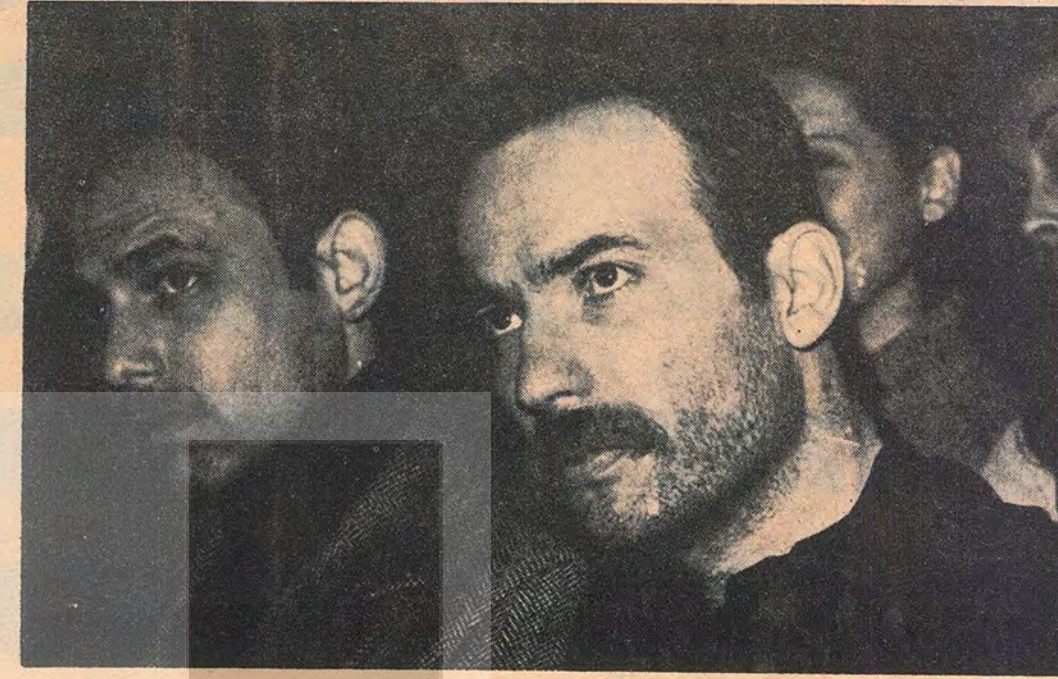
7) 9/7/1960 tarih İstanbul 4. icra memurluğunun 960/1841 sayılı haciz tezkeresi. Alacaklısı: Üçgen kolektif şirketi.

8) 9/9/1961 tarih İstanbul 13. icra memurluğunun haciz tezkeresi. Alacaklısı: Üçgen kolektif şirketi.

TİLEK (ÖZEL) MERKEZ MEZRALARI: NİFTAR, PRELİYAN, FİLE-YAN, HACI XALTAN, MİRA MEHMEUDAN KARA HASAN KÖYLERİ ADINA 6 BİN KİŞİ.

ON HALK MERMİSİDİR KIZILDERE HALKIN YÜREĞİNDE YAŞIYOR, YAŞAYACAK

On halk öfkesidir Kızıldere,
on halk mermisi...
Yürekteki közün
damarda kanı ateşe verdiğinde,
on yiğidin namusunda
tutuştu Kızıldere.
Şimdi yanar Kızıldere
yanar ve hiç sönmez.

Geceleri aydınlatmadayken
işçiler adımlarıyla,
köylüler çıkarmadayken
yükklüklerden silahlarını,
onlar
-ki şimdi parmakla sayılmazlar-
halkın bağrını boş
ve gözlerini suskun bırakıp
direndiler.
O ilkyaz Kızıldere'de
ağaçlar kan kırmızı
çiçekler açtılar.
Vuruldu yoldaşlarımız
düşmediler.

Yoldaşlar, yoldaşlarımız...
şimdi gece gündüz
her vardiyada her harmanda
türküleriniz söylenir,
ayna kıyılarındadır resimleriniz
yeni doğan bebeklerin
ilk solugundasınız...
Alın kızıl kuşlar
sizlere ulaştırmıyor mu,
nasıl su verdiğini devrime
güneşleri kucaklayan kolların,
nasıl ektiğini devrimi
tükenmeyen ellerin...
Bir rüzgar yeperiyor ülkemizde
bir kızıl rüzgar;
titretiyor dağ doruklarını
tezgahlara ve meydanlara
can veriyor,
fırtınalara gebe.

Yoldaşlar...
Yoldaşlarımız!
Siz söz olsun;
Kızıl bayraklar dalgalanacak
göklerinde ülkemizin.

**Yüreğim
bu kavganın içinde...
Kazanacak halkım !**

30 Mart 1972. Bu tarihte halkın 10 yiğit evladı Kızıldere'de katledildi. Mahir Çayan, Cihan Alptekin ve 8 yoldaş öldüler. Döğüşerek, yüreklerinde hal kın davası, öyle öldüler. İnançlı, genç ve alabildiğine korkusuz ve cesurdular. 10 yiğit yoldaş, faşizmin zulmüne, Sancar'ına, Türüng'üne, tankına topuna boyun eğmediler. Bombaların, faşist nara-ların ve kurşun seslerinin arasından onları gür sesleri yükseldi: "Sayılma-yız parmak ile, tükenmeyiz kırmak ile"

Emperyalist uşağı tekelci burjuvazi, ve toprak ağalarının faşist namuluları onlara kurşun yağdırdı. Ezenlerin, sö-

mürücü ve zalim sınıfların, direnen ne varsa ona duydukları öfke, ezilen, acı çeken kitlelere duydukları nefret ve şiddetle yoldaşlarımıza saldırdılar.

Onlar faşizmin zulmüne karşı canla-rını feda etti, ölümü gülerek kucakla-dılar. Baskı ve zulme karşı direnme bayrağını yükselterek gösterdikleri kah ramanlıkla ezilenlerin yüreğinde yer ettiler.

Şimdi Kızıldere susmuş, Niksar sus-muştu. 10 yoldaşın silahları susmuştu.

Ve onların ölüm haberi Kızıldere den bir anda yayıldı. Zindanlarda kavga ar-

kadaşlarına ulaştı. İşçilere, köylülere ulaştı. Fabrikada, ocak başındaki işçi-ye ulaştı. Köylülere detez gitti bu ha-ber... Ölümünün acısı yüregimizi dol durdu.

O yıl analar, doğan çocuklarının a-dını Mahir, Cihan, Ömer, Saffet... koy-dular. Oğullarımız öyle kahraman, cesur ve yiğit olsun dediler. Onlara türküler yakıldı, ağıtlar yazıldı. Adları, ku-laktan kulağa yayıldı. Faşizme, sömürü-ye karşı uyanan işçiler, köylüler de on-ların adını yüceltti. Hainlere, zulme-denlere karşı onlara söz söyletmediler. "Onlar bizim için öldü, halk için öldü" dedi ve onları bağrına bastılar. Onla-rın direnişine, sömürüye karşı yıllar-dır biriken öfkesinin bir ifadesi, bü-yük mücadelesinin bir parçası olarak sahip çıktı, yiğitlerini bağrına bastılar. Emperyalizme ve faşizme karşı direnen devrimci kavgada inançlı, feda-kar ve yiğit ne varsa, işçi sınıfı ve halkın malıdır, onun mücadelesinin bir parçasıdır.

Onların adları Kızıldere'den önce de duyulmuştu. Mahir Çayan, Cihan Alpte-kin, Sinan Kazım Özdoğan, Hüda Arı-kan, Amerikan emperyalizmi ve onun u-şaklarına karşı yürütülen gençlik müca-delesinin de en önündeydiler. Mahir yol-daş, 68'lerde TİP revizyonizmine karşı devrimci saflarda mücadele etti. Ömer Ayna, Kürt ulusunun, yıllardır milli zu-lüm altında ezilen Kürt ulusunun dev-rimsiydi. Ezilen ulusunun hincını ve kararlılığını taşıyordu.

Amerikan emperyalizmine, 6. filoya karşı yürütülen mücadelede onlar vardı.

Saffet Alp, halka karşı zulmün ara-cı olmayı reddeden devrimci bir subay-dı. Ahmet Atasoy, Karadeniz'in yoksul köylülerindendi. Karadeniz'in bütün ve fındık üreticilerinin direnişlerinde önderlik etmiş, mücadelelerinde yer al-mıştı. Onun mücadelesini ve kararlılı-ğını, bütün ve fındık üreticileri iyi bilirler. Ertan Saruhan da Karadeniz'de bütün ve fındık üreticilerinin direniş-lerinde en önde mücadele ettiler. Hakim sınıflar ona saldırdıkları zaman yoksul köylüler ona sahip çıktı, onu ele ver-mediler. Nihat Yılmaz, Ertan Saruhan'ın

omuzdaşı mücadele arkadaşıydı. Kara-deniz'de halkın içinden gelen bir dev-rimsiydi. Sabahattin Kurt kitle müca-deleleri içinde yetişen bir sıra nefer-riydi.

71'in faşist teröründe mücadele eden işçiler, köylüler, Kızıldere'yi andıkla-rında "onlar öldüler, ama kavgamız dur-madı" dediler. Ve o dönemde Pertriks-te, Demir Döküm, Tersane ve daha birçok fabrikalarda devrimci işçiler zindan-lara atıldı. Toplu sözleşmeler silah zoruyla imzalatılıyor, işçilerin ekono-mik ve demokratik mücadeleleri engel-leniyor, bastırılıyor. Ağalara karşı mücadele eden köylülerin, Kürt ulus-u-nun mücadelesine zorla ve şiddetle kar-şılık verildi. Faşist diktatörlük geniş halk yığınlarına tahakkümünü arttırı-yor, halkın en küçük kıpırdanışı bile kanla bastırılıyor. Ezilenlerin başı dara düştüğünde Kızıldere'de ölen yol-daşların anısını hatırladılar. Ama on-ların eli ezilenlere ulaşmamıştı. Ezi-lenler "onlar bizim yanımıza gelmedi" dediler. Bu baskı ve terör karşısında kitlelerin direnişleri, mücadeleleri Marksizm-Leninizm rehberliğinden ve kit-lelerle birlikte yürüyen Marksist-Leni-nist bir önderlikten yoksun olduğundan sınırlı kalıyor ve zaafa uğruyordu. Böyle zor mücadele günlerine yığınları hazırlayan Marksist-Leninist parti oku-lu eğitiminden geçmeyen ve Marksist-Leninist önderlikle yürütülmeyen kitle mücadelelerinin böyle zaafa uğrayarak bastırılması kaçınılmazdı. Bu şartlarda Marksizm-Leninizmin yenilmezliği acı tecrübelerle bir kere daha doğrulandı.

Halk kitlelerinin görünürdeki sus-kunluğu, hakim sınıfların ardarda in-dirdiği darbelerin yarattığı yığınlar ve karamsarlık sonucu kimileri faşizme karşı teslim bayrağını çektiler. Onlar geliştirdikleri türlü çeşitli teorile-rin ve 71 direnişinin hatalarının ardı-na gizlenerek ihanet ve dönekliliklerini, gizlemeye çalıştılar. Yusuf, Münir gibi dönekler ve hainler, Amerikan emperya-lizmine, Abdülhamit'e, Demirel'e övgü-ler düzdüler. Onların adı nefretle a-ldı. Burjuvazi ve revizyonistler ölen yoldaşlara kara çalmak için ihanet ve

yılgınlık, tohumları ekmek için çok ça-lıştı.

Ama ezilenler, 71 direnişinin etki-siyle uyanan ve devrimcileşen işçi, köy-lü kitleleri, direnen bütün yoldaşlara her zaman sahip çıktı ve onları bağrına bastı, yüceltti.

Onlar halkımızın emperyalizme karşı devrimci direnişinin bir parçasıydılar ve revizyonizmin kaynaklandığı ve teş-vik ettiği yığınlar ve teslimiyete kar-şı devrimci direniş ruhunu ayakta tut-tular. İşte bunun için halkımız, faşiz-min işkencesine, terörüne, bombaların, darağaçlarına teslim olmayan, ölüme gö-zünü kırpmadan giden arkadaşlarımızı bağrına bastı, Mahirler, Cihanlar, bi-rer halk kahramanı oldular.

Biz, halkın davasına kendini adayan bütün devrimciler, Kızıldere'de ölen yoldaşların boyun eğmez, kararlı ve kahramanca direnişlerine her zaman sa-hip çıktık ve çıkacağız. Onlar bütün zaafalarına ve hatalarına rağmen halkın mücadelesinin bir parçasıydılar ve öyle kalacaklardır. Onların faşizme karşı ya rattıkları kahramanlıklar örnek olacak ve gelecek kuşaklarca her zaman anıla-caklardır.

Şimdi, ölümünün 5. yılında, Kızıldere'de katledilen 10 yoldaşımızın a-nısı yüreklerimizi acıyla dolduruyor.

Bugün militan genç bir Marksist-Leninist hareket her yanda filizlenmekte, gelişmektedir. Bu hareket, geçmişten nitelikçe farklı bir harekettir. Bu ha-reket işçi ve yoksul köylü kitleleriyle birleşme yolunda yürüyerek Marksizm-Leninizme sarılıyor, her adımda Mark-sizm-Leninizmi daha derinliğine kavra-yarak, mücadeleye uygulayarak yenilmez olarak. Halka ve devrime bağlı bunca sıra neferi hatalarında asla di-renmeyecek ve bu yolda azimle ilerle-yecektir.

Bütün proleter devrimciler, devrimci işçi ve yoksul köylüler;

İki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı mücadeleyi içinde proletaryanın çe-likten birliğini yaratmak için en ö-nemli görevlerimizden biri olan prole-tarya partisinin yeniden inşası görevi-ne sıkı sıkıya sarılalım. Bu görev dev-rimci sorumluluk, ileri işçi ve yoksul

köylülerin büyük çabalarıyla gerçekle-şecektir. Bu görev ertelenemez bugün proletarya partisi inşası için mücadele etmek devrimci sorumluluğumuzun, Mark-sizm-Leninizme ve halka bağlılığımızın ölçüsüdür.

Bütün proleter devrimciler tek ve gerçek Marksist-Leninist partinin inşası görevine elbirliğiyle sarıldığında, büyük boyutlara ulaşan geniş halk kit-lelerinin mücadelesi sağlam adımlarla devrim yolunda ilerleyecek, toprak, öz-gürlük, bağımsızlık ve sosyalizm için mücadelemiz zafer kazanacaktır.

Bizim gücümüz, düşmana sonsuz bir kin, işçi sınıfına ve devrime sarsılmaz inançtır.

Kızıldere'de yiğitçe döğüşerek can veren yoldaşlarımızın direnme ve savaşı-ma azmi bize örnek olsun.

SELAM SİZE HALK İÇİN ÖLEN YİĞİTLER SİZ ÖLMEDİNİZ HALKIN MÜCADELESİNDE YAŞIYORSUNUZ